

2024

Sutrumpintos
2024 m. birželio 30 d.

Finansinės ataskaitos

ADB „Compensa Vienna Insurance Group“

Telefonas:	+370 5 224 4444
El. Paštas:	info@compensa.lt
Įmonės kodas:	304080146
Įregistruota:	Ukmergės g. 280, Vilnius, Lietuva

Valdyba

Valdybos pirmininkas

Valdybos narys

Valdybos narys

Deividas Raipa

Felix Nagode

Andri Püvi

Vadovybė

Deividas Raipa – generalinis direktorius

Žydrūnė Kramarauskaitė – vyriausioji buhalterė

Laurita Petrošienė – vyriausioji aktuarė

Stebėtojų taryba

Stebėtojų tarybos pirmininkas

Stebėtojų tarybos narys

Stebėtojų tarybos narys

Stebėtojų tarybos narys

Stebėtojų tarybos narys

Harald Riener

Franz Fuchs

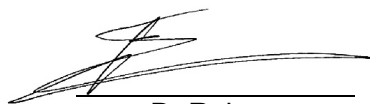
Gabor Lehel

Kazimierz Pawel Bisek

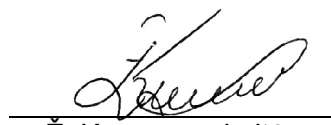
Wlodzimierz Wasiak

Bendrujų pajamų ataskaita (EUR)

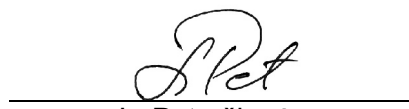
Tūkst. eurų	Pastabos	2024_06	2023_06
Draudimo pajamos	7	129 737	110 334
Draudimo paslaugų sąnaudos	7	(115 467)	(99 500)
Draudimo paslaugų rezultatas prieš turimas perdraudimo sutartis		14 270	10 834
Draudimo paslaugų rezultatas, turimas perdraudimas		(6 126)	(7 661)
Draudimo paslaugų rezultatas		8 144	3 174
Palūkanų pajamos, apskaičiuotos naudojant faktinių palūkanų metodą		1 617	1 329
Grynasis realizuotas ir nerealizuotas finansinio turto, vertinamo tikrąja verte pelne (nuostoliuose), pelnas ir nuostoliai		(5)	153
Grynasis realizuotas ir nerealizuotas finansinio turto, vertinamo tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose, pelnas ir nuostoliai		1	(1 583)
Grynasis realizuotas ir nerealizuotas finansinio turto, vertinamo amortizuota savikaina, pelnas/(nuostoliai)		-	9
Finansinio turto vertės sumažėjimas		1	1 468
Grynosios užsienio valiutos keitimo pajamos / (sąnaudos)		(3)	(11)
Kitas investicinės veiklos rezultatas		101	16
Investicinės veiklos pajamų iš viso		1 711	1 382
Sudarytų draudimo sutarčių draudimo finansinės sąnaudos		(1 061)	(475)
Turimų perdraudimo sutarčių perdraudimo finansinės pajamos		313	211
Draudimo finansinis rezultatas, grynąja verte		(747)	(263)
Asocijuotųjų įmonių rezultatas		43	58
Finansinis rezultatas		(753)	(776)
Kitos pajamos		292	291
Kitos sąnaudos		(1 850)	(2 021)
Pelnas prieš mokesčius		6 839	1 844
Pelno mokesčio sąnaudos		(1 002)	(218)
Ataskaitinių metų pelnas		5 837	1 626
Kitos bendrosios pajamos			
Straipsniai, kurie vėliau gali būti pergrupuoti į pelną ar nuostolius		40	1 928
Skolos priemonės, vertinamos tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose		(63)	1 379
Sudarytų draudimo sutarčių grynasis finansinis rezultatas		103	549
Bendrujų pajamų už metus iš viso		40	1 928

D. Raipa
Generalinis
direktorius

Ž. Kramarauskaitė
Vyr. buhalterė

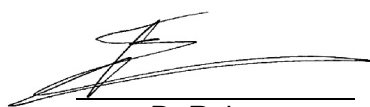
L. Petrošienė
Vyr. aktuarė

2024

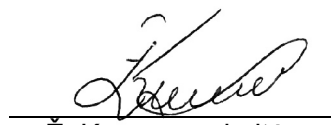
Finansinēs būklēs ataskaita

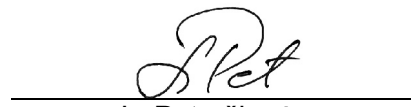
		Birželio 30 d. 2024	Gruodžio 31 d. 2023
Turtas, tūkst. eurų	Pastabos		
Pinigai ir pinigų ekvivalentai		5 428	7 408
Skolos priemonės, vertinamos tikrąja verte pelne (nuostoliuose)	2	4 561	3 705
Skolos priemonės, vertinamos tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose	3	192 299	175 369
Skolos priemonės, vertinamos amortizuota savikaina	4	17 290	23 771
Investicijos į asocijuotąsias įmones		1 818	1 818
Gautinos sumos		951	1 268
Draudimo sutarčių turtas	5	83	54
Perdraudimo sutarčių turtas	5	30 741	30 600
Nekilnojamasis turtas ir įrengimai		1 274	1 111
Kitas turtas		587	738
Prestižas	1	10 726	10 726
Nematerialusis turtas	1	4 664	4 764
Atidėtojo mokesčio turtas		1 732	1 956
Naudojimo teise valdomas turtas		2 452	2 555
Iš viso turto		274 604	265 844
Įsipareigojimai			
Draudimo sutarčių įsipareigojimai	5	173 105	158 878
Perdraudimo sutarčių įsipareigojimai		0	0
Įsipareigojimai ir kitos mokėtinos sumos		8 947	13 033
Einamieji mokesčių įsipareigojimai		750	1 190
Finansiniai įsipareigojimai		25 427	25 668
Atidėjiniai		1 548	2 324
Kiti įsipareigojimai		1 056	1 094
Įsipareigojimų iš viso		210 833	202 187
Nuosavas kapitalas			
Įstatinis kapitalas		35 846	35 846
Privalomasis rezervas		1 880	1 880
Nepaskirstytasis pelnas		45 313	45 240
Tikrosios vertės rezervas		(18 285)	(18 222)
Draudimo / perdraudimo finansinis rezervas		(983)	(1 086)
Nuosavo kapitalo iš viso		63 771	63 657
Įsipareigojimų ir nuosavo kapitalo iš viso		274 604	265 844

D. Raipa
Generalinis
direktorius

Ž. Kramarauskaitė
Vyr. buhalterė

L. Petrošienė
Vyr. aktuarė

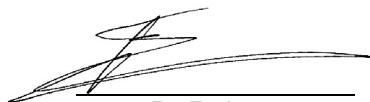
2024

Nuosavo kapitalo pokyčių ataskaita

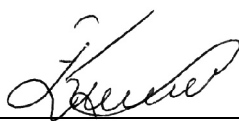

Nuosavo kapitalo pokyčių ataskaita

Tūkst. eurų	Įstatinis kapitalas	Akcijų priedai	Tikrosios vertės rezervas	Draudimo / perdraudimo finansinis rezervas	Nepaskirstytasis pelnas	Privalomasis rezervas	Nuosavo kapitalo iš viso
2022 m. gruodžio 31 d., kaip pateikta anksčiau	18 800	17 046	(26 269)	(684)	40 631	1 880	51 404
Ataskaitinių metų pelnas					6 991		6 991
Metų kitos bendrosios pajamos			8 047	(403)			7 645
Dividendų mokėjimas					(2 383)		(2 383)
Perskaičiuotas likutis 2023 m. gruodžio 31 d.	18 800	17 046	(18 222)	(1 086)	45 240	1 880	63 657
Ataskaitinių metų pelnas					5 837		5 837
Metų kitos bendrosios pajamos			(63)	103			40
Dividendų mokėjimai					(5 763)		(5 763)
Likutis 2024 m. birželio 30 d.	18 800	17 046	(18 285)	(983)	45 313	1 880	63 771

D. Raipa
Generalinis
direktorius

Ž. Kramarauskaitė
Vyr. buhalterė

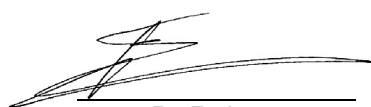
L. Petrošienė
Vyr. aktuarė

2024

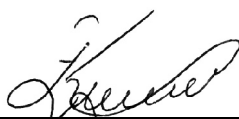
Pinigų srautų ataskaita

Tūkst. eurų	Pastabos	2024_06	2023_06
Pagrindinės veiklos pinigų srautai			
Tiesioginio draudimo įmokos		126 370	111 128
Tiesioginio draudimo išmokos		(69 381)	(61 694)
Sumos, gautos pagal perdraudimo sutartis		2 876	
Sumos, išmokėtos pagal perdraudimo sutartis		(7 702)	(5 196)
Apmokėtos veiklos sąnaudos		(31 726)	(28 100)
Įprastos veiklos mokesčiai		(3 462)	(2 060)
Sumos, sumokėtos arba gautos vykdant kitą draudimo veiklą		(2 625)	2 213
Gryniesi pagrindinės veiklos pinigų srautai		14 350	16 289
Investicinės veiklos pinigų srautai			
Investicijų perleidimas		1 831	5 671
Investicijų įsigijimas		(18 297)	(517)
Indėliai		6 545	(18 074)
Paskolos		47	(782)
Akcijų, skolų ir kito ilgalaikio turto palūkanos		182	142
Gauti dividendai		43	58
Sumos, gautos vykdant kitą investicinę veiklą		(15)	(13)
Gryniesi investicinės veiklos pinigų srautai		(9 663)	(13 515)
Finansinės veiklos pinigų srautai			
Sumos, gautos išleidus paprastasias akcijas		-	-
Subordinuotoji paskola		-	-
Paskolų palūkanos		(903)	(901)
Išmokėti dividendai		(5 763)	(2 383)
Gryniesi finansinės veiklos pinigų srautai		(6 666)	(3 284)
Grynas pinigų ir pinigų ekvivalentų padidėjimas / (sumažėjimas)		(1 980)	(510)
Pinigai ir jų ekvivalentai ataskaitinių metų pradžioje		7 408	18 087
Pinigai ir jų ekvivalentai ataskaitinių metų pabaigoje		5 428	17 577

D. Raipa
Generalinis
direktorius

Ž. Kramarauskaitė
Vyr. buhalterė

L. Petrošienė
Vyr. aktuarė

2024

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

1. TRUMPA BENDROVĖS APŽVALGA

ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – Bendrovė) įregistruota 2015 m. rugpjūčio 11 d. Lietuvos Respublikoje.

Bendrovė vykdo draudimo veiklą ir teikia ne gyvybės draudimo paslaugas.

Bendrovės įstatinį kapitalą 2024 m. birželio 30 d. sudarė 188 000 vnt. paprastųjų vardinių akcijų, kurių vienos akcijos nominalioji vertė yra 100 eurų, ir 17 045 774 eurų akcijų priedai. Visos akcijos yra apmokėtos.

2024 m. birželio 30 d. Bendrovės pagrindinė patronuojančioji įmonė buvo „Vienna Insurance Group AG Wiener Versicherung Gruppe“, įmonės kodas 75687 f, adresas Schottenring 30, 1010 Viena, Austrija.

Bendrovės centrinė būstinė yra Vilniuje, Lietuvoje.

2024m. birželio 30 d. Bendrovėje dirbo 892 etatiniai darbuotojai (2023 m. birželio 30 d. – 881), iš kurių 419 dirbo Lietuvoje, 292 Latvijoje ir 181 Estijoje.

Draudimo veiklos licencija išduota 2015 m. liepos 30 d. ir pratęsta 2016 m. liepos 28 d. Atsižvelgiant į pasikeitimus teisiniame reguliavime, nuo 2017 m. sausio mėnesio privalomojo civilinės atsakomybės draudimo licencija buvo pakeista į administravimo ir civilinės atsakomybės draudimo licenciją pastatų statybai, rekonstrukcijai, remontui, renovavimui (modernizavimui), griovimui ar kultūros paveldo objektams. Nuo 2017 m. kovo 15 d. įsigaliojo naujos draudimo rūšys. Licencija galioja Lietuvos Respublikoje ir visose kitose Europos ekonominės erdvės šalyse. Licencija suteikia teisę Bendrovei vykdyti šių draudimo grupių ar atskirų joms priklausančių rizikų savanoriškojo draudimo pardavimą:

- Draudimo nuo nelaimingų atsitikimų,
- Draudimo ligos atveju,
- Sausumos transporto priemonių (išskyrus geležinkelio transporto priemonių) draudimo,
- Geležinkelio transporto priemonių draudimo,
- Laivų (jūrų ir vidaus vandenų) draudimo,
- Vežamų krovinių draudimo,
- Turto draudimo nuo gaisro ir gamtinių jėgų,
- Turto draudimo nuo kitų rizikų,
- Su sausumos transporto priemonių valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimo,
- Su laivų (jūrų ir vidaus vandenų) valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimo,
- Bendrosios civilinės atsakomybės draudimo,
- Finansinių nuostolių draudimo,
- Teisinių išlaidų draudimo,
- Pagalbos draudimo,
- Orlaivių draudimo,
- Civilinės atsakomybės, atsirandančios dėl orlaivių naudojimo, draudimo,
- Kredito draudimo,
- Laidavimo draudimo.
- Bendrovė vykdo šių privalomojo draudimo rizikų draudimo pardavimą:
- Statinio statybos techninio priežiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Statinio (jo dalies) ekspertizės rangovo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Kelionių organizatoriaus prievolių įvykdymo užtikrinimo laidavimo privalomojo draudimo,
- Statinio projektuotojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Biomedicininio tyrimo užsakovo ir pagrindinio tyrėjo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Statinio statybos, rekonstravimo, remonto, atnaujinimo (modernizavimo), griovimo ar kultūros paveldo statinio tvarkomųjų, statybos darbų ir civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,

- Draudimo tarpininkų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Geležinkelio įmonių (vežėjų) ir įmonių, kurios naudojasi viešąja geležinkelių infrastruktūra, privalomojo civilinės atsakomybės draudimo,
- Audito įmonių privalomojo civilinės atsakomybės draudimo,
- Antstolių profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Notarų profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Statinio projekto (jo dalies) ekspertizės rangovo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Sveikatos priežiūros įstaigų civilinės atsakomybės už pacientams padarytą žalą privalomojo draudimo,
- Turto arba verslo vertinimo įmonės ir nepriklausomo turto ar verslo vertintojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Licencijuoto asmens civilinės atsakomybės už kitiems asmenims padarytą žalą nustatant nekilnojamųjų daiktų kadastro duomenis privalomojo draudimo,
- Bankroto administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės atliekant fizinių asmenų bankroto procedūras privalomojo draudimo,
- Bankroto administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės atliekant įmonių bankroto procedūras privalomojo draudimo,
- Restruktūrizavimo administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Konsulinių pareigūnų, atliekančių notarinius veiksmus, privalomojo civilinės atsakomybės draudimo,
- Advokatų profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo.
- Statinio (jo dalies) ekspertizės rangovo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,

Bendrovė turi filialus Rygoje adresu: Vienības gatve 87h, Latvija, ir Taline adresu: Maakri19/1, Talinas 10145.

2024 m. birželio 30 d. Bendrovė neturi patronuojamųjų įmonių.

Tarpinė finansinės ataskaitos parengtos 2024 m. birželio 30 dienos duomenimis.

2. TARPINIŲ FINANSINIŲ ATASKAITŲ PARENGIMO PAGRINDAS

ATITIKTIES PAREIŠKIMAS

Apskaitos principai nuosekliai taikyti visiems šiose finansinėse ataskaitose pateiktiems ataskaitiniams laikotarpiams.

FINANSINIŲ ATASKAITŲ PARENGIMO PAGRINDAS

ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ tarpinės finansinės ataskaitos parengtos vadovaujantis Tarptautinės apskaitos standartų valdybos (TASV) išleistais tarptautiniais finansinės atskaitomybės standartais ir jų išaiškinimais, priimtais taikyti Europos Sąjungoje (TFAS ES), kurie galioja 2024 metams.

PAGRINDINĖ IR PATEIKIMO VALIUTA

Šios tarpinės finansinės ataskaitos yra pateikiamos eurai (nebent nurodyta kitaip), kuri yra Bendrovės pagrindinė valiuta. Sumos suapvalintos ir, jei nenurodyta kitaip, pateikiamos tūkstančiais eurų (tūkst. eurų). Tačiau skaičiavimai atliekami naudojant tikslias sumas, todėl gali atsirasti apvalinimo skirtumų.

VERTINIMO PAGRINDAS

Tarpinės finansinės ataskaitos yra parengtos istorinės savikainos pagrindu, išskyrus finansinį turą, vertinamą tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose arba pelne (nuostoliuose).

SPRENDIMŲ IR ĮVERTINIMŲ NAUDOJIMAS

Rengdama šias tarpines finansines ataskaitas, vadovybė atliko sprendimus, įvertinimus ir prielaidas, kurios daro įtaką apskaitos principų taikymui ir pateiktoms turto, įsipareigojimų, pajamų ir sąnaudų sumoms.

Įvertinimai ir su jais susijusios prielaidos yra pagrįsti istorine patirtimi ir kitais veiksniais, kurie atitinka esamas sąlygas ir kurių rezultatų pagrindu yra daroma išvada dėl turto ir įsipareigojimų apskaitinių verčių, apie kurias negalima spręsti iš kitų šaltinių. Nors įvertinimai grindžiami vadovybės geriausiu vertinimu ir faktais, faktiniai rezultatai gali skirtis nuo apskaičiavimų.

Įvertinimai ir juos pagrindžiančios prielaidos yra nuolat peržiūrimi. Apskaitinių įvertinimų pakeitimai pripažįstami tais metais, kuriais įvertinimas yra peržiūrimas, jeigu pakeitimas turi įtakos tik tiems metams, arba pakeitimo ir vėlesniais metais, jeigu pakeitimas turi įtakos tiek pakeitimo, tiek vėlesniems metams.

Siekdama supaprastinti draudimo sutarčių vertinimą, Bendrovė taiko įmokų paskirstymo metodą (angl. *Premium Allocation Approach, PAA*). Vertinant likusios draudimo apsaugos įsipareigojimus, PAA iš esmės yra panašus į ankstesnį Bendrovės apskaitos būdą pagal 4-ąjį TFAS. Tačiau, vertindama patirtų žalų įsipareigojimus, Bendrovė atsižvelgia į visą pagrįstą ir patvirtinamą informaciją, kurią galima gauti be nereikalingų sąnaudų ar pastangų. Ši informacija apima tiek vidaus, tiek išorės istorinius duomenis apie išmokas ir kitus vertinimo komponentus, atnaujintus atsižvelgiant į dabartinius lūkesčius dėl būsimų įvykių. Kaip diskontavimo normas „Compensa“ taiko Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos (EDPPI) nerizikingas palūkanų normas, pakoreguotas nelikvidumo priedu. Rizikos korekcija pagal nefinansinę riziką nustatoma siekiant atspindėti kompensaciją, kurios Bendrovė reikalautų už nefinansinės rizikos prisiėmimą, ir jos vengimo rizikuoti laipsnį.

REIKŠMINGI ĮVERTINIMAI

Vertinant atitinkamo finansinio turto vertės sumažėjimo nuostolius pagal 9-ąjį TFAS, reikia priimti savarankiškus sprendimus, visų pirma dėl būsimųjų pinigų srautų sumos ir laikotarpių įvertinimo nustatant vertės sumažėjimo nuostolius ir dėl reikšmingo kredito rizikos padidėjimo įvertinimo. Šiuos įvertinimus lemia modeliuojamų tikėtinų kredito nuostolių scenarijų rezultatai ir atitinkami įvesties duomenys.

Prestižo vertės sumažėjimas tikrinamas kartą per metus pasibaigus finansiniams metams. Šios srities įverčiai visų pirma susiję su prognozuojamomis pajamomis iš pinigų generuojančių vienetų (angliškai CGU), kuriomis grindžiami skaičiavimai, ir konkrečiais parametrais, visų pirma augimo ir diskonto normomis.

Finansinio turto, kuriuo neprekiuojama aktyviosiose rinkose, tikrajai vertei apskaičiuoti taikomi tinkami vertinimo metodai.

Taikomos prielaidos grindžiamos tarpinių finansinių ataskaitų dieną turimais rinkos duomenimis. Tikrajai vertei nustatyti Bendrovė taikė dabartinės vertės metodus, grindžiamais atitinkamais palūkanų normų modeliais.

TIKROSIOS VERTĖS NUSTATYMAS

Daugelyje Bendrovės apskaitos principų ir atskleidimų reikalaujama, kad būtų nustatyta tiek finansinio, tiek nefinansinio turto ir įsipareigojimų tikroji vertė.

Bendrovėje veikia tikrosios vertės nustatymo kontrolės sistema. Bendrovėje yra vertinimo komanda, atsakinga už reikšmingo tikrosios vertės nustatymo, įskaitant 3 lygio tikrosios vertės, priežiūrą. Komanda yra tiesiogiai atskaitinga finansų direktoriui. Vertinimo komanda reguliariai peržiūri reikšmingus nestebimus kintamuosius ir vertinimo koregavimus. Jeigu tikrajai vertei nustatyti naudojama trečiųjų šalių informacija, tokia kaip brokerių kotiruotos kainos ar kainodaros paslaugos, tuomet vertinimo komanda įvertina iš trečiųjų šalių gautus įrodymus, kad šie vertinimai atitinka TFAS ES reikalavimus, įskaitant įrodymus dėl vertinimų priskyrimo atitinkamam tikrosios vertės hierarchijos lygiui.

Nustatydamą turto ar įsipareigojimo tikrąją vertę, Bendrovė, kiek tai įmanoma, naudoja stebimus rinkos duomenis. Remiantis vertinimo metoduose naudotais kintamaisiais, tikrosios vertės priskiriamos skirtingiems tikrosios vertės hierarchijos lygiams, kaip nurodyta toliau.

- 1 lygis: aktyviosiose tokio paties turto arba įsipareigojimų rinkose kotiruojamos kainos (nepakoreguotos).
- 2 lygis: kiti kintamieji, išskyrus į 1 lygį įtrauktas kotiruojamas turto arba įsipareigojimų kainas, kurie stebimi tiesiogiai (t. y. kaip kainos) arba netiesiogiai (t. y. išvesti iš kainų).
- 3 lygis: vertinimo būdai, kurie pagrįsti nestebimais žemiausiojo lygio duomenimis, kurie yra reikšmingi nustatant tikrąją vertę.

Jei kintamieji, naudojami nustatant turto ar įsipareigojimo tikrąją vertę, gali būti priskiriami skirtingiems tikrosios vertės hierarchijos lygiams, tikrosios vertės hierarchijos lygis, kuriam priskiriama visa nustatyta tikroji vertė, turi būti nustatomas remiantis žemiausio lygio kintamuoju, reikšmingu nustatant visą tikrąją vertę.

Bendrovė pripažįsta perkėlimus tarp tikrosios vertės hierarchijos lygių to ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, kada pokytis įvyko.

UŽSIENIO VALIUTA

Operacijos užsienio valiuta apskaitoje atvaizduojamos atitinkamos šalies funkcinė valiuta pagal operacijos atlikimo dieną Europos Centrinio Banko skelbiamą euro ir užsienio valiutos santykį. Piniginis turtas ir įsipareigojimai, įvertinti užsienio valiuta, yra konvertuojami į funkcinę valiutą pagal ataskaitinio laikotarpio pabaigoje Europos Centrinio Banko nustatytą valiutos kursą.

Pajamos ir sąnaudos dėl valiutos kurso pasikeitimo, konvertuojant turtą ar įsipareigojimus į eurus, įtraukiamos į bendrųjų pajamų ataskaitą tuo laikotarpiu, kai valiutos kursas pasikeičia.

3. REIKŠMINGI APSKAITOS PRINCIPAI

Toliau aptariamos pagrindinės prielaidos dėl ateities ir kiti pagrindiniai vertinimo neapibrėžtumo šaltiniai tarpinių finansinių ataskaitų dieną, dėl kurių yra reikšminga rizika, kad per finansinius metus bus reikšmingai pakoreguotos turto ir įsipareigojimų apskaitinės vertės. Bendrovė savo prielaidas ir įvertinimus grindė tarpinių finansinių ataskaitų rengimo metu turimais parametrais. Tačiau esamos aplinkybės ir prielaidos apie pokyčius ateityje gali pasikeisti dėl rinkos pokyčių ar atsiradusių aplinkybių, kurių Bendrovė negali kontroliuoti. Tokie pokyčiai atspindimi prielaidose, kai jie įvyksta.

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO SUTARTYS

Sutartys, pagal kurias Bendrovė prisiima reikšmingą draudimo riziką iš kitos šalies (draudėjo) sutikdama padengti draudėjo sąnaudas tuo atveju, jeigu nurodytas neapibrėžtas būsimas įvykis (draudžiamasis įvykis) darytų neigiamą įtaką draudėjui, priskiriamos draudimo sutartims. Visos Bendrovės sudarytos sutartys priskiriamos ne gyvybės draudimo sutartims, nes Bendrovė neturi investicinių sutarčių. Draudimo sutarčių klasifikavimo pagrindą sudaro draudimo rizikos perleidimo esmė.

Bendrovė atskiria informaciją, kad atskleistų pagrindines produktų linijas pagal prisiimamos draudimo rizikos esmę, t. y. medicininių išlaidų draudimas, asmens draudimas nuo nelaimingų atsitikimų, transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas (TPVCAPD), savanoriškas transporto priemonių draudimas (KASKO), laivų draudimas, turto, bendrosios civilinės atsakomybės, laidavimo ir kitų finansinių nuostolių draudimas. Šis suskirstymas buvo nustatytas atsižvelgiant į Bendrovės valdymo modelį.

Vykdydama įprastinę veiklą, Bendrovė perdraudžia dalį prisiimtos rizikos, siekdama apriboti galimus grynuosius nuostolius. Turtas, įsipareigojimai, pajamos ir sąnaudos pagal perduotas perdraudimo sutartis pateikiami atskirai nuo susijusio turto, įsipareigojimų, pajamų ir sąnaudų pagal susijusias draudimo sutartis.

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO SUTARČIŲ VERTINIMAS

Vertinimo tikslais draudimo sutartys yra sujungiamos į draudimo sutarčių grupes atsižvelgiant į šiuos tris lygius:

- Portfelio – kartu valdomos panašios rizikos sutartys.
- Pelningumo – sutartys, priklausančios tai pačiai pelningumo grupei.
- Kohortos – sutartys, kurių sudarymo datos skiriasi ne daugiau negu vieneriais metais.

Vertinant draudimo sutartis atsižvelgiama tik į pinigų srautus, patenkančius į draudimo sutarties ribas. Bendrovė nustato draudimo sutarties ribas, kai ji negali priversti draudėjo mokėti draudimo įmokas arba kai Bendrovė turi reikšmingą įsipareigojimą teikti draudimo sutarties paslaugas draudėjui. Reikšmingas įsipareigojimas baigiasi, kai Bendrovė turi praktinę galimybę iš naujo įvertinti konkretaus draudėjo riziką ir pagal tai nustatyti kainą, kuri visiškai atspindi šią riziką.

Turimų perdraudimo sutarčių atveju pinigų srautai patenka į sutarties ribas, jei jie kyla iš teisių ir įsipareigojimų, egzistuojančių per atskaitinį laikotarpį, kai Bendrovė yra priversta mokėti sumas perdraudikui arba turi teisę gauti paslaugas iš perdraudiko. Teisė gauti paslaugas iš perdraudiko nustoja galioti, kai perdraudikas:

- turi praktinę galimybę iš naujo įvertinti perduotą riziką ir gali nustatyti kainą arba išmokų lygį, kuris visiškai atitinka iš naujo įvertintą riziką; arba
- turi teisę nutraukti draudimą.

LIKUSIOS DRAUDIMO APSAUGOS ĮSIPAREIGOJIMAS

Bendrasis vertinimo modelis (angl. *General Measurement Model, GMM*) – tai bendras modelis pagal 17-ąją TFAS, taikomas draudimo sutarčių ir perdraudimo sutarčių įsipareigojimams vertinti. Pagal 17-ąją TFAS subjektai gali pasirinkti vertinti draudimo sutarčių ar turimų perdraudimo sutarčių likusį draudimo apsaugos įsipareigojimą (angl. *Liability for Remaining Coverage, LRC*) taikydami supaprastintą vertinimo modelį – įmokų paskirstymo metodą (PAA). Šis vertinimo metodas gali būti taikomas sutartims, kurių draudimo laikotarpis yra vieneri metai ar trumpesnis, arba sutartims su tolygiai pasiskirsčiusiais ir lengvai prognozuojamais būsimaisiais pinigų srautais, dėl ko subjektas gali pagrįstai tikėtis, kad LRC vertinimas taikant PAA reikšmingai nesiskirs nuo vertinimo, gauto taikant bendrąjį vertinimo modelį (GMM). Įvertinusi PAA tinkamumą visoms draudimo

sutarčių grupėms ir turimų perdraudimo sutarčių grupėms, Bendrovė taiko įmokų paskirstymo metodą (PAA), kad supaprastintų draudimo sutarčių grupių ir turimų perdraudimo sutarčių grupių vertinimą.

Taikant PAA metodą, likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas yra lygus gautai perkeltai įmokai, atėmus uždirbtas draudimo sutarties sudarymo sąnaudas, todėl PAA iš esmės yra panašus į ankstesnį Bendrovės apskaitos būdą pagal 4-ąjį TFAS. Sutarčių, kurios vertinamos taikant PAA metodą, draudimo pajamos pripažįstamos atsižvelgiant į tikėtiną įmokų sumą, proporcingai per visą paslaugų teikimo laikotarpį. Draudimo įsigijimo pinigų srautai susidaro dėl (sudarytų arba numatomų sudaryti) draudimo sutarčių grupės pardavimo, įvertinimo ir sudarymo išlaidų ir yra tiesiogiai priskirtini draudimo sutarčių portfeliui, kuriam priklauso grupė.

Bendrovė naudoja sistemišką ir racionalų metodą draudimo įsigijimo pinigų srautams, tiesiogiai priskirtiniams draudimo sutarčių grupei, paskirstyti. Jeigu draudimo įsigijimo pinigų srautai buvo sumokėti arba patirti iki susijusios draudimo sutarčių grupės pripažinimo finansinės būklės ataskaitoje, pripažįstamas atskiras draudimo įsigijimo pinigų srautų turtas. Draudimo įsigijimo pinigų srautų turto pripažinimas finansinės būklės ataskaitoje nutraukiamas, kai draudimo įsigijimo pinigų srautai įtraukiami į susijusios draudimo sutarčių grupės pirminį vertinimą.

Jei bet kuriuo draudimo laikotarpio metu faktai ir aplinkybės rodo, kad draudimo sutarčių grupė yra nuostolinga, Bendrovė, remdamasi dabartiniais įvykdymo pinigų srautų vertinimais, padidina likusios draudimo apsaugos įsipareigojimus pagal nuostolių komponentus suma, kuri viršija likusios draudimo apsaugos įsipareigojimų apskaitinę vertę.

PATIRTŲ ŽALŲ ĮSIPAREIGOJIMAS

Patirtų žalų įsipareigojimui vertinti Bendrovė taiko įvairius standartinius aktuarinius žalų prognozavimo metodus, pavyzdžiui, „Chain Ladder“ ir „Bornheutter-Ferguson“ metodus.

Pagrindinė prielaida, kuria grindžiami šie metodai, yra ta, kad Bendrovės žalų vystymasis praeityje gali būti naudojamas prognozuojant būsimas žalų tendencijas, taigi ir galutines žalų sąnaudas. Šie metodai ekstrapoluoja apmokėtų ir patirtų nuostolių vystymosi tendenciją, remdamiesi vystymosi tendencijomis praėjusiais metais ir numatomais nuostolių rodikliais. Istorinės žalų vystymosi tendencijos daugiausia analizuojamos pagal draudiminio įvykio metus, bet taip pat gali būti analizuojamos pagal geografines sritis, draudimo rizikas ir žalų tipus. Didelės žalos paprastai vertinamos atskirai, rezervuojant jas žalų sureguliuojimo specialistų nustatyta nuostolių įverčių nominaliąja verte arba atskirai prognozuojant, kad būtų atspindėtas jų būsimas vystymasis. Paprastai, žalų infliacijos ar nuostolingumo prielaidos nemodeliuojamos atskirai. Vietoj to naudojamos prielaidos, numanomos istoriniuose žalų vystymosi duomenyse, kuriais grindžiamos prognozės. Siekiant įvertinti, koku mastu praeities tendencijos gali būti netaikomos ateityje (pavyzdžiui, siekiant atspindėti vienkartinį įvykių, išorinių ar rinkos veiksnių, tokių kaip nusistovėjusi žalų atlyginimo praktika, ekonominės sąlygos, žalų infliacija, teismų sprendimai ir teisės aktai, taip pat vidinių veiksmų, tokių kaip draudiminio portfelio sudėtis, draudimo sutarčių ypatybės ar žalų sureguliuojimo procesai, pokyčius), naudojamas papildomas kokybinis vertinimas, leidžiantis apskaičiuoti galutines žalų sąnaudas, kurios yra labiausiai tikėtinas įvertis (pasvertas tikimybiškai), atsižvelgiant į susijusius neapibrėžtumus.

Bendrovė taip pat turi teisę kreiptis į trečiąsias šalis dėl kai kurių ar visų sąnaudų apmokėjimo. Likutinio turto ir subrogacijos susigrąžintų lėšų įverčiai įtraukiami vertinant galutines žalų sąnaudas.

Vadovaudamasi 17-ojo TFAS principais, vertindama patirtų žalų įsipareigojimus, Bendrovė diskontuoja pinigų srautus, kurie, kaip tikimasi, atsiras praėjus daugiau nei vieniems metams nuo žalos atsiradimo dienos, ir įtraukia tiesioginę rizikos korekciją pagal nefinansinę riziką.

DISKONTO NORMOS

Draudimo sutarčių įsipareigojimai apskaičiuojami diskontuojant numatomus būsimus pinigų srautus nerizikinga palūkanų norma, naudojant metinius neatidėliotinus euro valiutos kursus ir pridėdant nelikvidumo korekciją. Nerizikingos palūkanų normos – EDPPi bazinė nerizikinga palūkanų norma (t. y. apsieitimo sandorių palūkanų normos, jei jų nėra – vyriausybės obligacijų palūkanų normos). Jei reikia, atliekama ekstrapoliacija naudojant „Smith-Wilson“ metodą. Nelikvidumo korekcija (angl. *Illiquidity Adjustment, IA*) apskaičiuojama

panašiai kaip EDPPI bazinės nerizikingos palūkanų normos svyravimų korekcija. Atitinkamos nerizikingų palūkanų normų terminų struktūros nelikvidumo korekcija grindžiama pagal riziką pakoreguotu palūkanų normos, kurią būtų galima uždirbti iš orientacinio portfelio (obligacijų, paskolų, pakeitimo vertybiniais popieriais priemonių), ir bazinių nerizikingų palūkanų normų skirtumu.

RIZIKOS KOREKCIJA PAGAL NEFINANSINĘ RIZIKĄ

Rizikos korekcija pagal nefinansinę riziką yra apibrėžiama kaip kompensacija, kurios Bendrovei reikia, kad ji prisiimtų neapibrėžtumą dėl draudimo sutarčių grupių būsimų pinigų srautų sumos ir laiko. Rizikos korekcija atspindi sumą, kurią draudikas racionaliai sumokėtų, kad pašalintų neapibrėžtumą, jog būsimi pinigų srautai viršys labiausiai tikėtiną vertę.

Bendrovė įvertino rizikos korekciją taikydama kapitalo kainos metodą pagal 70-ąją procentilį. Tai reiškia, kad Bendrovė įvertino neapibrėžtumą visoms produktų linijoms (kaip kompensacijos, kurios jai reikia, kad prisiimtų nefinansinę riziką) kaip lygų 70-ajam procentiliui, atėmus būsimųjų pinigų srautų apskaičiuotą tikimybių pasiskirstymo vidurkį. Bendrovė atliko nefinansinės rizikos būsimųjų pinigų srautų tikimybių pasiskirstymo modeliavimą, įtraukė nefinansinės rizikos sumą į galutinę imtį ir ją išreiškė procentiliu.

Tarpinių finansinių ataskaitų tikslais Bendrovė rizikos korekcijos pagal nefinansinę riziką pokyčius išskaido į draudimo paslaugos komponentą ir draudimo finansinį komponentą.

Bendrovė rizikos korekcijos pagal nefinansinę riziką pokyčius išskaido į finansinę ir nefinansinę dalį. Nefinansinė dalis yra draudimo paslaugų rezultato dalis, o finansinė dalis yra draudimo finansinio rezultato, taip pat kitų bendrųjų pajamų dalis. Draudimo finansinio rezultato dalis nustatoma remiantis užfiksuotomis diskonto normomis ir skirtumu tarp užfiksuotų ir dabartinių normų, vaizduojamų kitose bendrosiose pajamose.

Toliau pateikiami pagal 17-ąją TFAS priimti metodai.

Galimi metodai pagal 17-ąją TFAS		Taikomas metodas
Įmokų paskirstymo metodo (PAA) tinkamumas	Atsižvelgiant į nurodytus kriterijus, PAA gali būti taikomas kaip supaprastintas 17-ojo TFAS bendrojo modelio metodas.	Didžiosios dalies Bendrovės portfelio draudimo apsaugos laikotarpis yra vieneri metai arba trumpesnis, todėl automatiškai atitinka PAA reikalavimus. Dalies portfelio (pvz., laidavimo draudimo) draudimo sutarčių draudimo laikotarpis yra ilgesnis nei vieneri metai. Kadangi vertinant likusios draudimo apsaugos įsipareigojimą nėra reikšmingų skirtumų tarp PAA ir bendrojo modelio (GMM), todėl nuspręsta, kad visas Bendrovės portfelis atitinka PAA reikalavimus.
Sudarytų draudimo sutarčių draudimo įsigijimo pinigų srautai	Jei visų grupėje esančių sutarčių draudimo laikotarpis yra ne ilgesnis kaip vieneri metai, draudimo įsigijimo pinigų srautai gali būti įtraukiami į sąnaudas, kai jie patiriami, arba sistemišku ir racionaliu metodu paskirstomi draudimo sutarčių grupėms ir vėliau amortizuojami per susijusios grupės draudimo apsaugos laikotarpį. Grupių, kuriose yra ilgesnių nei vienerių metų sutarčių, draudimo įsigijimo pinigų srautai turi būti priskiriami susijusioms draudimo sutarčių grupėms ir amortizuojami per susijusios grupės draudimo apsaugos laikotarpį.	Siekdama nuoseklumo, Bendrovė amortizuoja draudimo įsigijimo pinigų srautus, priskirtus susijusioms draudimo sutarčių grupėms, per visų susijusių grupių draudimo apsaugos laikotarpį, nepriklausomai nuo jų draudimo apsaugos laikotarpio.
Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas (LRC), pakoreguotas pagal finansinę riziką ir pinigų laiko vertę	Jei nėra reikšmingo finansavimo komponento, susijusio su LRC, arba jei laikotarpis tarp kiekvienos paslaugų dalies suteikimo ir susijusios įmokos mokėjimo datos yra ne ilgesnis kaip vieneri metai, subjektas neprivalo atlikti LRC palūkanų kaupimo korekcijos.	Bendrovė taiko supaprastintą PAA metodą, todėl LRC atveju nėra korekcijų, susijusių su palūkanų kaupimu.
Patirtų žalų įsipareigojimas (LIC), pakoreguotas pagal pinigų laiko vertę	Jeigu tikimasi, kad išmokos bus išmokėtos per vienerius metus nuo žalos atsiradimo dienos, šių sumų nereikia koreguoti pagal pinigų laiko vertę.	Visų draudimo grupių LIC koreguojamas pagal pinigų laiko vertę.
Draudimo finansinės pajamos ir sąnaudos	Yra galimybė išskaidyti dalį LIC pokyčių, atsirandančių dėl diskonto normų pokyčių, ir pateikti juos kitas bendrąsias pajamas (OCI).	Visų draudimo grupių atveju diskonto normų pokyčių poveikis LIC bus įtrauktas į kitas bendrąsias pajamas (OCI), atsižvelgiant į didžiosios dalies turto, kuriuo dengiami draudimo įsipareigojimai, apskaitą.

INFORMACIJOS PATEIKIMAS IR ATSKLEIDIMAS

Visos iš sutarčių portfelio kylančios teisės ir įsipareigojimai pateikiami grynąja verte draudimo įsipareigojimuose. Pelno (nuostolių) ataskaitoje ir kitose bendrosiose pajamose pripažįstamos sumos skirstomos į:

- draudimo paslaugų rezultatą, kurį sudaro draudimo pajamos ir draudimo paslaugų sąnaudos,
- draudimo finansines pajamas ir sąnaudas.

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO PASLAUGŲ REZULTATAS

Sutarčių, kurios vertinamos taikant PAA metodą, draudimo pajamos pripažįstamos atsižvelgiant į tikėtiną įmokų sumą, proporcingai paskirstant per visą paslaugų teikimo laikotarpį.

Bendrovė savo turimų perdraudimo sutarčių grupės perdraudimo turtą vertina taikydama tuos pačius principus kaip ir sudarytoms draudimo sutartims. Tačiau metodas yra pritaikomas pagal turimų perdraudimo sutarčių ypatumus, jei jie skiriasi nuo sudarytų draudimo sutarčių, pavyzdžiui, sąnaudų susidarymą arba sąnaudų, o ne pajamų mažinimą, ir koreguojamas pagal perdraudiko prievolių neįvykdymo riziką. Perdraudiko prievolių neįvykdymo rizikos poveikis įvertinamas kiekvieną finansinių ataskaitų dieną, o prievolių neįvykdymo rizikos pokyčių poveikis pripažįstamas perdraudimo paslaugų rezultato pelnu arba nuostoliais.

Administracinės sąnaudos, tiesiogiai susijusios su sutarčių vykdymu, pelno (nuostolių) ataskaitoje pripažįstamos kaip draudimo paslaugų sąnaudos tuo metu, kai jos patiriamos. Išlaidos, atitinkančios įsigijimo sąnaudų apibrėžimą, yra atidedamos. Išlaidos, tiesiogiai nesusijusios su sutarčių vykdymu, pateikiamos kaip kitos veiklos sąnaudos.

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO FINANSINĖS PAJAMOS IR SĄNAUDOS

Draudimo finansinės pajamos arba sąnaudos apima draudimo sutarčių grupės apskaitinės vertės pokytį, kuris atsiranda dėl:

- pinigų laiko vertės poveikio ir pinigų laiko vertės pokyčių ir
- finansinės rizikos poveikio ir finansinės rizikos pokyčių.

Bendrovė draudimo finansines pajamas arba sąnaudas, susijusias su draudimo sutartimis, išskaido į pripažįstamas pelne (nuostoliuose) ir kitose bendrosiose pajamose. Draudimo finansinio rezultato dalis nustatoma remiantis užfiksuotomis diskonto normomis, rinkos palūkanų normų pokyčių įtaka draudimo turto ir įsipareigojimų vertei pateikiama kitose bendrosiose pajamose, siekiant sumažinti neatitikimus tarp finansinio turto ir draudimo turto bei įsipareigojimų apskaitos. Bendrovės finansinis turtas, kuriuo dengiami draudimo portfeliai, vertinamas tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose.

KITOS PAJAMOS IR SĄNAUDOS

Kitas pajamas ir sąnaudas sudaro pajamos bei sąnaudos, susijusios su kita nei draudimo, perdraudimo, persidraudimo ar investavimo veikla.

Kitos pajamos apima pajamas, uždirbtas suteikus paslaugas, kitas nei draudimo: uždirbtos palūkanos, kurios nėra susijusios su investicijomis, tokios kaip palūkanos už banke laikomus pinigus; uždirbtos pajamos iš valiutos konvertavimo ir valiutos kurso perskaičiavimo, kurios nėra susijusios su investicijomis; pelnas iš finansinės būklės ataskaitos pozicijų, nesusijusių su investicijomis, vertės perskaičiavimo, kitos panašaus pobūdžio pajamos, neįtrauktos į kitas pozicijas.

Sąnaudos pripažįstamos vadovaujantis kaupimo ir palyginimo principais tuo ataskaitiniu laikotarpiu, kai uždirbamos su jomis susijusios pajamos, neatsižvelgiant į pinigų išleidimo laiką. Sąnaudomis pripažįstama tik ta ankstesnių ir ataskaitinio laikotarpio išlaidų dalis, kuri tenka per ataskaitinį laikotarpį uždirbtoms pajamoms.

Kitas sąnaudas sudaro kito turto pardavimo sąnaudos, neleistini mokesčių atskaitymai, nurašyto turto sąnaudos, kreditų palūkanos, valiutų kursų pokyčio nuostoliai ir kitos.

Kitas pajamas sudaro kito Bendrovės turto pardavimo pajamos, pajamos už paslaugas suteiktas pagal kitas sutartis.

MOKESČIAI

Pelno mokestį sudaro einamasis ir atidėtas mokestis.

Einamasis pelno mokestis yra apskaičiuotas nuo birželio 30 dieną paskaičiuoto apmokestinamojo rezultato, taikant galiojančius ir taikomus finansinės būklės ataskaitos sudarymo dieną tarifus. Apmokestinamasis pelnas skiriasi nuo pelno, pateikto pelne (nuostoliuose), nes jis neapima pajamų ar sąnaudų straipsnių, kurie kitais metais yra apmokestinami ar įskaitomi, ir neapima straipsnių, kurie niekada nebus apmokestinami ar įskaitomi. 2024 m. ir 2023 m. Bendrovei taikomas pelno mokesčio tarifas yra 15 proc. Lietuvoje.

Latvijoje pelno mokesčio tarifas skaičiuojamas pagal Latvijoje galiojančius įstatymus. Estijoje skaičiuojamas pagal Estijoje galiojančius įstatymus.

Atidėtas mokestis apskaičiuojamas atsižvelgiant į laikinus skirtumus tarp turto ir įsipareigojimų sumų finansinėse ataskaitose bei jų verčių mokesčių tikslais. Atidėtojo mokesčio suma priklauso nuo numatomo turto panaudojimo ir įsipareigojimų padengimo ateityje bei numatomų tada galiosiančių mokesčių tarifų.

Atidėtojo pelno mokesčio turtas yra pripažįstamas tik tuomet, kai tikimasi, kad ateityje Bendrovė turės pakankamai pelno, kuris leis panaudoti atidėtojo pelno mokesčio turtą.

Bendrovė apskaičiuoja ir apskaito pelno mokestį vadovaudamasi galiojančia finansinių ataskaitų sudarymo dieną pelno mokesčio norma ir galiojančiais mokestinės apskaitos principais.

NEMATERIALUSIS TURTAS

Nematerialiajam turtui priskiriamas identifikuojamas nepiniginis turtas, neturintis materialios formos, kuriuo Bendrovė disponuoja ir naudoja tikėdamasi gauti tiesioginės ir netiesioginės ekonominės naudos.

Nematerialiojo turto eksploatavimo ir kitos išlaidos priskiriamos to ataskaitinio laikotarpio, kuriuo jos buvo patirtos, sąnaudoms. Nematerialiojo turto vertės sumažėjimo, turto nurašymo nuostoliai priskiriami Bendrovės veiklos sąnaudoms.

Nematerialusis turtas yra apskaitomas įsigijimo savikaina, atskaičius amortizaciją ir vertės sumažėjimo nuostolius, jei tokių yra. Amortizacija yra skaičiuojama taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) amortizacijos skaičiavimo metodą per įvertintą turto naudingojo tarnavimo laiką. Amortizacijos laikotarpis yra nuo 5 iki 10 metų, priklausomai nuo nematerialiojo turto grupės. Išskyrus prekių ženklus, viso nematerialiojo turto naudingojo tarnavimo laikas yra ribotas. Bendrovė taiko šiuos nematerialiojo turto amortizacijos laikotarpius:

Nematerialusis turtas	Amortizacijos laikotarpis (metais)
Programinė įranga	5
Kitas turtas	5

PRESTIŽAS

Prestižas, susidarantis verslo įsigijimo metu, yra apskaitomas savikaina, nustatyta verslo įsigijimo datą, atėmus sukauptus vertės sumažėjimo nuostolius, jei tokių yra. Prestižas apskaitomas įsigijus patrunuojamąsias įmones / filialus ta suma, kuria sumokėta kaina viršija įsigyto Bendrovei priklausančio grynojo turto dalies tikrąją vertę.

Verslo jungimo metu įsigytam prestižui amortizacija neskaiciuojama, tačiau kartą per metus ar dažniau, kai yra vertės sumažėjimo požymių, tikrinama, ar prestižo vertė nėra sumažėjusi.

FINANSINIS TURTAS

Finansinis turtas skirstomas į šias kategorijas:

- Vertinamas amortizuota savikaina,
- Vertinamas tikraja verte kitose bendrosiose pajamose,
- Vertinamas tikraja verte pelne (nuostoliuose).

Finansinis turtas grupuojamas atsižvelgiant į finansiniam turtui valdyti skirtą verslo modelį ir į sutartyje numatytų pinigų srautų charakteristikas (SPPI testas).

Toliau pateikiamas 9-ojo TFAS kategorijų palyginimas pagal apskaitines vertes:

	Vertinama amortizuota savikaina	Privalomai vertinama FVPL	Priskirta vertinamam FVPL	Vertinama FVOCI	Tikroji vertė
Pinigai ir pinigų ekvivalentai	5 428				5 428
Skolos priemonės, vertinamos amortizuota savikaina	17 290				17 290
Skolos priemonės, vertinamos tikrąja verte pelne (nuostoliuose)		4 561			4 561
Skolos priemonės, vertinamos tikrąja verte OCI				192 299	192 299
Gautinos sumos	951				951
Iš viso	23 699	4 561	-	192 299	220 528

VERSLO MODELIO VERTINIMAS

Bendrovė nustato savo verslo modelį tokiu lygmeniu, kuris geriausiai atspindi, kaip ji valdo finansinio turto grupes, kad pasiektų savo verslo tikslą.

Bendrovė laiko finansinį turtą siekdama gauti grąžą ir užtikrinti kapitalo bazę atsiradusioms žaloms padengti. Nustatydamą turto verslo modelį, Bendrovė atsižvelgia į pinigų srautų, reikalingų draudimo įsipareigojimų portfeliams padengti, laiką, dydį ir kintamumą, taip pat į galimybes maksimizuoti grąžą akcininkams ir būsimą verslo plėtrą.

Bendrovės verslo modelis vertinamas ne pagal kiekvieną priemonę atskirai, o aukštesniu apibendrintų portfelių lygmeniu, kuris grindžiamas stebimais veiksniais, pvz.:

- Kaip vertinami verslo modelio ir pagal šį verslo modelį laikomo finansinio turto rezultatai ir kaip apie juos informuojami Bendrovės pagrindiniai vadovaujantys darbuotojai.
- Rizika, daranti įtaką verslo modelio (ir pagal šį verslo modelį laikomo finansinio turto) rezultatams, ir ypač tai, kaip ši rizika valdoma.
- Kaip atlyginama verslo vadovams (pavyzdžiui, ar atlyginimas grindžiamas valdomo turto tikrąja verte, ar surinktais sutartyje numatytais pinigų srautais).
- Numatomas turto pardavimo dažnumas, vertė ir laikas taip pat yra svarbūs Bendrovės vertinimo aspektai.

Atliekant verslo modelio vertinimą remiamasi pagrįstai tikėtiniais scenarijais, nevertinant blogiausio atvejo arba nepalankiausio atvejo scenarijų. Jei pinigų srautai realizuojami kitaip, nei Bendrovė tikėjosi tą datą, kai ji įvertino verslo modelį, Bendrovės finansinėse ataskaitose nepasikeičia pagal tą verslo modelį laikomo likusio finansinio turto grupavimas, tačiau į šią informaciją atsižvelgiama vertinant naujai suteikto arba naujai nusipirkto finansinio turto verslo modelį.

SPPI TESTAS

Antruoju grupavimo proceso etapu Bendrovė įvertina sutarties sąlygas, siekdama nustatyti, ar jos atitinka SPPI testą. Šiame teste „pagrindinė suma“ apibrėžiama kaip finansinio turto tikroji vertė pirminio pripažinimo metu ir gali keistis per finansinio turto laikotarpį (pavyzdžiui, jei grąžinama pagrindinė suma arba amortizuojama premija (nuolaida)).

Svarbiausi palūkanų elementai skolos sandoryje paprastai yra pinigų laiko vertės ir kredito rizikos įvertinimas. Atlikdama SPPI vertinimą, Bendrovė priima sprendimus ir atsižvelgia į svarbius veiksnius, tokius kaip valiuta, kuria išreikštas finansinis turtas, ir laikotarpis, kuriam nustatyta palūkanų norma.

FINANSINIS TURTA, VERTINAMAS AMORTIZUOTA SAVIKAINA

Finansinis turtas vertinamas amortizuotas savikaina, jei yra tenkinamos abi šios sąlygos:

- finansinis turtas laikomas pagal verslo modelį, kurio tikslas – laikyti finansinį turtą siekiant surinkti sutartyje numatytus pinigų srautus;
- dėl finansinio turto sutarties sąlygų nustatytomis datomis gali atsirasti pinigų srautų, kurie yra tik pagrindinės sumos ir pagrindinės nepadengtosios sumos palūkanų mokėjimai.

Toks turtas pirminio pripažinimo metu vertinamas tikrąja verte, pridėjus visas tiesiogiai priskirtinas sandorio išlaidas. Po pirminio pripažinimo toks turtas vertinamas amortizuota savikaina, naudojant faktinių palūkanų metodą. Amortizuota savikaina mažinama vertės sumažėjimo nuostoliais.

FINANSINIS TURTA, VERTINAMAS TIKRĄJA VERTE KITOSE BENDROSIOSE PAJAMOSE

Finansinis turtas vertinamas tikrąja verte, jei tenkinamos abi toliau nurodytos sąlygos ir jei finansinis turtas nėra vertinamas tikrąja verte pelne (nuostoliuose):

- finansinis turtas laikomas pagal verslo modelį, kurio tikslas pasiekiamas renkant sutartyje numatytus pinigų srautus ir parduodant finansinį turtą;
- dėl finansinio turto sutarties sąlygų nustatytomis datomis gali atsirasti pinigų srautų, kurie yra tik pagrindinės sumos ir pagrindinės nepadengtosios sumos palūkanų mokėjimai.

Toks turtas pirminio pripažinimo metu vertinamas tikrąja verte, pridėjus visas tiesiogiai priskirtinas sandorio išlaidas. Po pirminio pripažinimo toks turtas vertinamas tikrąja verte. Palūkanų pajamos apskaičiuojamos taikant faktinių palūkanų metodą, vertės sumažėjimo sąnaudos ir valiutos keitimo pelnas (nuostoliai) pripažįstami ataskaitinio laikotarpio pelnu (nuostoliais). Kitos grynosios pajamos ir sąnaudos pripažįstamos kitose bendrosiose pajamose. Nutraukus pripažinimą, kitose bendrosiose pajamose sukauptas pelnas ir nuostoliai turi būti perklasifikuoti į pelną (nuostolius).

INVESTICIJOS Į PATRONUOJAMĄSIAS IR ASOCIJUOTĄSIAS ĮMONES

Investicijos į patronuojamąsias ir asocijuotąsias įmones apskaitomos savikainos metodu, atimant vertės sumažėjimą.

Dividendų pajamos apskaitomos jas gavus.

FINANSINĖS PRIEMONĖS, VERTINAMOS TIKRĄJA VERTE PELNE (NUOSTOLIUOSE)

Finansinės priemonės, vertinamos FVPL:

- skolos priemonės, kurias pirminio pripažinimo metu vadovybė priskyrė FVPL kategorijai;
- skolos priemonės, kurias pagal 9-ąjį TFAS privaloma vertinti FVPL;
- skolos priemonės, kurios nėra vertinamos nei amortizuota savikaina, nei tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose.

Šiai kategorijai priskiriamos skolos priemonės, kurių pinigų srautų charakteristikos neatitinka SPPI kriterijaus arba kurios nėra laikomos pagal verslo modelį, kurio tikslas yra arba surinkti sutartyje numatytus pinigų srautus, arba ir surinkti sutartyje numatytus pinigų srautus, ir parduoti. Dividendų pajamos iš nuosavybės priemonių, vertinamų tikrąja verte pelne (nuostoliuose), parodomos pelne (nuostoliuose) kaip kitos veiklos pajamos, kai nustatoma teisė į mokėjimą.

NEKILNOJAMASIS TURTA IR ĮRENGIMAI

Nekilnojamuoju turtu ir įrengimais laikomas turtas, kurį Bendrovė valdo ir kontroliuoja, iš kurio tikisi gauti naudos būsimaisiais laikotarpiais, kuris bus naudojamas ilgiau nei vienus metus, kurio įsigijimo savikainą galima patikimai nustatyti ir kurio vertė didesnė už nustatytą minimalią turto vertę.

Ilgalaikis materialusis turtas įsigijimo metu apskaitoje registruojamas įsigijimo savikaina. Finansinės būklės ataskaitoje materialusis turtas parodytas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nusidėvėjimą ir vertės sumažėjimą.

Nusidėvėjimas yra apskaičiuojamas naudojant tiesinį metodą per visą numatomą turto naudingojo tarnavimo laikotarpį. Pagrindinėms materialiojo turto grupėms taikomi šie nusidėvėjimo normatyvai:

- Biuro įranga 3–7 metai;
- Automobiliai 4–10 metų.

Naudingojo tarnavimo laikas yra reguliariai peržiūrimas, užtikrinant, kad nusidėvėjimo terminas atitiktų numatomą ilgalaikio materialiojo turto naudingojo tarnavimo laikotarpį.

Kai turtas nurašomas arba parduodamas, jo įsigijimo vertė ir sukauptas nusidėvėjimas yra eliminuojamas, o pardavimo pelnas ar nuostoliai apskaitomi pelne (nuostoliuose).

Jeigu atliktas materialiojo turto remontas pagerina naudingąsias savybes arba pailgina jo tarnavimo laiką, remonto vertė padidinama ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo savikaina. Priešingu atveju remontas apskaitomas kaip sąnaudos. Į ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo savikainą neįskaitomas pridėtinės vertės mokestis. Bendrovėje nusistatyta minimali ilgalaikio materialiojo turto vertė – 1 000 eurų.

FINANSINIO TURTO VERTĖS SUMAŽĖJIMAS

Bendrovė pripažįsta ECL atidėjinius visoms skolos priemonėms, kurios nėra vertinamos tikrąja verte pelne (nuostoliuose). ECL apskaičiuojami remiantis skirtumu tarp mokėtinų sutartyje numatytų pinigų srautų ir visų pinigų srautų, kuriuos Bendrovė tikisi gauti, diskontuotų taikant atitinkamą faktinę palūkanų normą.

ECL yra pripažįstami dviem etapais. Kredito pozicijoms, kurių kredito rizika nuo pirminio pripažinimo reikšmingai nepadidėjo, ECL sudaromi kredito nuostoliams, atsirandantiems dėl įsipareigojimų neįvykdymo įvykių, kurie gali atsirasti per ateinančius 12 mėnesių (12 mėnesių ECL). Toms kredito pozicijoms, kurių kredito rizika nuo pirminio pripažinimo reikšmingai padidėjo, sudaromi atidėjiniai kredito nuostoliams, kurių tikimasi per visą likusį pozicijos laikotarpį, neatsižvelgiant į įsipareigojimų neįvykdymo laiką (galiojimo laikotarpio ECL).

Vidinių reitingų skalę pagrįsta „S&P“ kredito reitingų skale, pagal kurią vertinama nuo AAA iki D.

Turtas, įvertintas nuo AAA (labai stiprus) iki BBB- (vidutinis), laikomas investicinio reitingo turtu, todėl jo kredito rizika yra maža. Turtas, su kuriuo susiję įsipareigojimai yra vykdomi, kuris neatitinka antrojo etapo reikalavimų ir kurio reitingai reikšmingai nesikeičia, taip pat priskiriamas pirmojo etapo turtui. Bendrovė tokių priemonių ECL vertina 12 mėnesių pagrindu.

Turtas, įvertintas nuo BB+ (spekuliacinis+) iki CC (labai pažeidžiamas), laikomas ne investicinio reitingo turtu. Turtas, kurio mokėjimo terminai pradelsti bent 30 dienų arba kuris atitinka vieną iš anksto nustatytų į ateitį orientuotų rodiklių, priskiriamas 2 etapui. Bendrovė tokių priemonių ECL vertina galiojimo laikotarpio pagrindu.

Bendrovė laiko, kad finansinio turto vertė yra sumažėjusi dėl kredito rizikos, kai jo kredito reitingas yra C arba D pagal „S&P“ kredito reitingų skalę arba kai sutartyje numatyti mokėjimai vėluoja 90 dienų.

Tačiau tam tikrais atvejais Bendrovė taip pat gali laikyti, kad finansinio turto vertė yra sumažėjusi dėl kredito rizikos, kai vidinė ar išorinė informacija rodo, kad mažai tikėtina, jog Bendrovė atgaus nesumokėtas sutartyje numatytas sumas. Bendrovė tokių priemonių ECL vertina galiojimo laikotarpio pagrindu. Finansinis turtas nurašomas, kai nėra pagrįstų lūkesčių atgauti sutartyje numatytus pinigų srautus.

Skolos priemonių, vertinamų amortizuota savikaina, ECL įtraukiami į turto vertę (7 pastaba), skolos priemonių, vertinamų tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose, ECL įtraukiami į OCI tikrosios vertės rezervus. ECL pokyčiai finansinėse ataskaitose parodomi kaip grynieji vertės sumažėjimo nuostoliai.

ECL APSKAIČIAVIMAS

Bendrovė apskaičiuoja ECL remdamasi scenarijais, pagal kuriuos vertinamas tikėtinas pinigų trūkumas, diskontuotas taikant atitinkamą faktinių palūkanų normą *EIR*. Pinigų trūkumas yra skirtumas tarp pinigų srautų, kuriuos Bendrovė turi gauti pagal sutartį, ir pinigų srautų, kuriuos Bendrovė tikisi gauti.

Apskaičiuodama ECL, Bendrovė atsižvelgia į keturis scenarijus (bazinį atvejį, optimistinį, švelnų neigiamą ir ekstremalesnį neigiamą). Kai reikia, vertinant kelis scenarijus taip pat atsižvelgiama į tikimybę, kad negrąžintos paskolos bus padengtos.

Toliau aprašytas ECL skaičiavimo mechanizmas; pagrindiniai elementai yra šie:

- **PD** Įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė yra įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės tam tikru laikotarpiu įvertis. Ji apskaičiuojama atsižvelgiant į ekonominius scenarijus ir į ateitį orientuotą informaciją.
- **EAD** Pozicija įsipareigojimų neįvykdymo atveju yra pozicijos įvertis būsimą įsipareigojimų neįvykdymo dieną, atsižvelgiant į tikėtinus pozicijos pokyčius po finansinių ataskaitų dienos, įskaitant pagrindinės sumos ir palūkanų grąžinimą, numatytą pagal sutartį ar kitaip, ir sukauptas palūkanas už praleistus mokėjimus.
- **LGD** Nuostoliai dėl įsipareigojimų neįvykdymo yra nuostolių, atsirandančių, kai tam tikru metu nevykdomi įsipareigojimai, įvertis. Šis rodiklis grindžiamas skirtumu tarp sutartyje numatytų mokėtinų pinigų srautų ir pinigų srautų, kuriuos Bendrovė tikisi gauti. Paprastai jis išreiškiamas kaip EAD procentinė dalis.

Bendrovė turtą, kuriam taikomi ECL skaičiavimai, priskiria vienai iš šių kategorijų, kurios nustatomos taip:

- **12mECL** 12 mėnesių ECL apskaičiuojami kaip ilgalaikių ECL dalis, kurią sudaro ECL, atsirandantys dėl finansinių priemonių įsipareigojimų neįvykdymo įvykių, kurie galimi per 12 mėnesių nuo finansinių ataskaitų dienos. Bendrovė apskaičiuoja 12mECL atidėjinius remdamasi tikimybe, kad įsipareigojimų neįvykdymas įvyks per 12 mėnesių nuo finansinių ataskaitų dienos. Šios tikėtinos 12 mėnesių įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės taikomos prognozuojamam EAD ir dauginamos iš tikėtino LGD bei diskontuojamos taikant atitinkamą EIR. Šis skaičiavimas atliekamas kiekvienam iš keturių scenarijų, kaip paaiškinta pirmiau.
- **LTECL** Kai nuo priemonės atsiradimo kredito rizika reikšmingai padidėja, Bendrovė apskaito LTECL atidėjinius. Mechanizmai yra panašūs į pirmiau paaiškintus, įskaitant kelių scenarijų taikymą, tačiau PD ir LGD įvertinami per visą priemonės galiojimo laikotarpį. Tikėtini nuostoliai diskontuojami taikant atitinkamą EIR.
- **Vertės sumažėjimas** Kai laikoma, kad skolos priemonių vertė yra sumažėjusi dėl kredito rizikos, Bendrovė pripažįsta galiojimo laikotarpio tikėtinus kredito nuostolius. Metodus yra panašūs į LTECL turtą, PD yra 100 %.

Finansinis turtas iš dalies arba visiškai nurašomas tik tada, kai Bendrovė nebesiekia jo susigrąžinti. Jei nurašytina suma yra didesnė už sukauptą nuostolių atidėjinį, skirtumas pirmiausia traktuojamas kaip atidėjinio padidėjimas, kuris vėliau taikomas bendrajai apskaitinei vertei.

Visi vėlesni susigrąžinimai priskiriami kredito nuostolių sąnaudoms. Šiose finansinėse ataskaitose pateiktais laikotarpiais nurašymų nebuvo.

SANDORIAI SU SUSIJUSIOMIS ŠALIMIS

Šalys laikomos susijusiomis, jei viena šalis gali kontroliuoti kitą šalį arba turi reikšmingos įtakos kitai šaliai priimant finansinius arba veiklos sprendimus. Susijusios šalys – akcininkai, darbuotojai, stebėtojų tarybos ir valdybos nariai, jų artimi giminaičiai ir bendrovės, kurios tiesiogiai ar netiesiogiai per vieną ar kelis tarpininkus kontroliuoja ar yra kontroliuojamos ataskaitą pateikusių Bendrovės, ar yra kontroliuojamos solidariai su Bendrove. Sandoriai grupės viduje apibrėžiami kaip prekės ir paslaugos arba gautinos ir mokėtinos sumos tarp įmonių, kurios yra nurodytos kaip VIG grupės įmonės, tarp kurių gali būti vykdomi sandoriai grupės viduje.

Visos bendrovės, kuriose tiesiogiai ar netiesiogiai reikšmingai dalyvauja „VIENNA INSURANCE GROUP AG Wiener Versicherung Gruppe“ (VIG), priklauso bendrovių grupei, tarp kurių gali būti vykdomi sandoriai grupės viduje.

KAPITALAS IR REZERVAI

Įstatinis kapitalas apskaitomas pagal Bendrovės įstatus. Gauta suma, kuria išleistų akcijų pardavimo kaina viršija nominaliąją vertę, apskaitoma kaip akcijų priedai. Akcijų priedai gali būti naudojami Bendrovės įstatiniam kapitalui didinti ir nuostoliams dengti.

Rezervai sudaromi paskirstant ataskaitinių ir ankstesnių metų pelną visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu, laikantis LR įstatymų, poįstatyminių aktų bei Bendrovės įstatų. Įstatymo numatyti rezervai – tai privalomas rezervas, kuris sudaromas iš paskirstytojo pelno. Bendrovės privalo pervesti į privalomąjį rezervą 5 proc. grynojo pelno, kol bendra šio rezervo suma pasiekia 10 proc. Bendrovės įstatinio kapitalo. Privalomasis rezervas gali būti naudojamas tik Bendrovės nuostoliams padengti. Privalomojo rezervo dalis, viršijanti 10 proc. įstatinio kapitalo, gali būti perskirstyta, skirstant kitų finansinių metų pelną. Perkainojimo rezervas atspindi ilgalaikio materialiojo (nekilnojamojo) turto vertės padidėjimą, susidariusį perkainojus turtą. Perkainojimo rezervas mažinamas, kai perkainotas turtas nukainojamas, nurašomas, nudėvimas ar perleidžiamas kitų asmenų nuosavybėn. Perkainojimo rezervo dalimi, sudaryta perkainojus ilgalaikį turtą, gali būti didinamas įstatinis kapitalas. Iš perkainojimo rezervo negali būti mažinami nuostoliai.

NETECHNINIAI ATIDĖJINIAI

Netechniniai atidėjiniai pripažįstami įsipareigojimuose tuomet, kai Bendrovė turi teisinį įsipareigojimą ar neatšaukiamą pasižadėjimą, kurį lėmė praeities veiksmai, ir taip pat tikėtina, kad teisiniam įsipareigojimui ar neatšaukiamam pasižadėjimui įvykdyti reikės naudoti turtą bei kai įsipareigojimų suma gali būti patikimai įvertinta.

KITI ĮSIPAREIGOJIMAI

Kiti įsipareigojimai apskaitomi, atsiradus įsipareigojimams, vykdant draudimo bei su juo susijusią veiklą. Į kitus įsipareigojimus neįskaitomi techniniai atidėjiniai.

FINANSINIAI ĮSIPAREIGOJIMAI

Finansiniai įsipareigojimai apskaitoje registruojami tada, kai Bendrovė prisiima įsipareigojimą sumokėti pinigus ar atsiskaityti kitu turtu. Tai yra finansiniai įsipareigojimai, nesusiję su rinkos kainomis. Pirmą kartą pripažindama finansinį įsipareigojimą Bendrovė įvertina jį savikaina, t. y. gauto turto ar paslaugų verte. Po pirminio pripažinimo jie vertinami amortizuota savikaina, naudojant faktinių palūkanų metodą.

SANDORIAI UŽSIENIO VALIUTA

Visas piniginis turtas ir įsipareigojimai, išreikšti užsienio valiuta, perskaičiuojami į eurus pagal metų pabaigoje galiojančius valiutų kursų santykius. Pelnas ir nuostoliai, atsirandantys dėl šio sandorio, yra įtraukiami į metų pelną ar nuostolius.

Visi sandoriai užsienio valiuta yra apskaitomi pagal sandorio dieną galiojančius valiutų kursų santykius.

PINIGŲ SRAUTŲ ATASKAITA

Pinigų srautų ataskaita buvo sudaryta naudojant tiesioginį metodą. Pinigai ir pinigų ekvivalentai apima pinigus kasoje ir bankuose. Gauti dividendai pinigų srautų ataskaitoje priskiriami investicinei veiklai, o išmokėti – finansinei veiklai. Gautos palūkanos parodomos investicinėje veikloje.

NAUJŲ IR PAKEISTŲ TARPTAUTINIŲ FINANSINĖS ATSKAITOMYBĖS STANDARTŲ (TFAS) TAIKYMAS

Apskaitos politikos pokyčiai

ES priimti standartai metiniams laikotarpiams, 2025 m. arba vėliau. Šios pataisos neturėjo reikšmingos įtakos Bendrovės finansinėms ataskaitoms:

Dar netaikomi nauji standartai ir išaiškinimai

Keletas naujų standartų įsigalioja metiniams laikotarpiams, prasidedantiems po 2025 m. sausio 1 d., ir juos leidžiama taikyti anksčiau. Bendrovė, rengdama šias finansines ataskaitas, naujų standartų iš anksto netaikė.

Manoma, kad toliau išvardyti peržiūrėti standartai ar pataisos neturės reikšmingos įtakos Bendrovės finansinėms ataskaitoms:

- Nuomos įsipareigojimas, kylantis iš pardavimo ir atgalinės nuomos sandorio (16-ojo TFAS pataisos);
- Įsipareigojimų priskyrimas trumpalaikiams arba ilgalaikiams ir ilgalaikiai įsipareigojimai, kuriems taikomos sutarčių sąlygos (1-ojo TAS „Finansinių ataskaitų pateikimas“ pataisos);
- Turto pardavimas ar įnašai tarp investuotojo ir jo asocijuotosios ar bendrosios įmonės (10-ojo TFAS ir 28-ojo TAS pataisos) (dar nepatvirtinta ES).

RIZIKA IR RIZIKOS VALDYMAS

Rizikos valdymas Bendrovėje yra organizuojamas pagal patronuojančiosios bendrovės „Vienna Insurance Group“ standartus ir atitinka „Mokumas II“ direktyvos reikalavimus su aiškiai apibrėžtomis organizacine ir operacine struktūromis, atsakomybėmis ir rizikos valdymo procedūromis. Pagrindinis rizikos valdymo tikslas yra užtikrinti Bendrovės tvarumą ir mokumą net mažiau palankiomis rinkos sąlygomis, garantuojant įsipareigojimų klientams vykdymą bet kokiomis sąlygomis.

Veiksminga valdymo sistema yra veiksmingo rizikos valdymo pagrindas. Galutinė atsakomybė už rizikos valdymą Bendrovėje tenka valdybai, kuri yra atsakinga už organizacinę priežiūrą ir užtikrina, kad būtų sukurtos tinkamos struktūros ir procesai, užtikrinantys veiksmingą valdymą. Rizikos valdymas organizuojamas trijų lygmenų principu. Pirmajame lygmenyje Bendrovės padalinių vadovai vykdo kasdienį rizikos valdymą savo atsakomybės srityse. Antrasis lygmuo – rizikos valdytojas, atsakingas už rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemų sukūrimą ir rizikos valdymo veiklos koordinavimą, mokumo vertinimo procesą, už valdybos konsultavimą su rizika susijusiais klausimais ir yra atsakingas tiesiogiai valdybai. Rizikos valdymo veikla taip pat yra koordinuojama „Vienna Insurance Group“, taip užtikrinant papildomą kontrolę ir dalijimąsi geriausia praktika ir žiniomis tarp grupės įmonių. Antrajam lygmeniui taip pat priklauso atitikties funkcija, kuri užtikrina atitiktį įstatymams, reglamentams ir vidinėms nuostatomis, įvertina galimą bet kokių teisinės aplinkos pasikeitimų poveikį, valdo atitikties rizikas. Trečiąjį lygmenį sudaro vidaus auditorius, kuris atlieka nepriklausomą rizikos valdymo sistemos veiksmingumo, svarbių verslo procesų ir atitikties patikrinimą.

Pagrindines funkcijas atliekantys asmenys atitinka kompetencijos ir tinkamumo reikalavimus. Bendrovė puoselėja rizikos valdymo kultūrą, kurioje kiekvienas darbuotojas jaučiasi atsakingas už rizikos valdymą kasdienėje veikloje, nedelsiant informuoja apie kylančias rizikas ir incidentus, supranta taikomų kontrolės procedūrų reikalingumą ir jų laikosi.

Pagrindiniai rizikos valdymo dokumentai yra rizikos politika ir strategija. Rizikos strategijos tikslas yra integruoti rizikos suvokimą į planavimo, verslo ir sprendimų priėmimo procesus, užtikrinti Bendrovės tvarumą išlaikant tinkamą mokumo atsargą bei garantuoti efektyvų rizikos valdymą „Compensa“ įmonėje. Rizikos strategija įvertinama kiekvienais metais savo rizikos ir mokumo vertinimo proceso metu (angl. *Own Risk and Solvency Assessment, ORSA*) ir, jei būtina, atnaujinama pagal ORSA rezultatus. Rizikos strategija apibūdina riziką, kurią Bendrovė prisiima, aprašo rizikos valdymo principus ir apibrėžia minimalaus mokumo koeficiento ribą. Rizikos valdymo politikoje aprašyta Bendrovės rizikos valdymo sistema ir pagrindiniai rizikos valdymo procesai, atsakomybės ir Bendrovės prisiimamų rizikų kategorijos.

Bendrovėje yra parengta atlygio politika, pagal kurią nustatoma bendra atlyginimo nustatymo principų sukūrimo, įgyvendinimo ir priežiūros struktūra pagal Bendrovės verslo ir rizikos valdymo strategiją, rizikos profilį, tikslus, rizikos valdymo praktiką, ilgalaikius interesus ir rezultatus.

Pagrindinė „Compensa“ kompetencija yra profesionalus rizikos vertinimas. Draudimo verslą sudaro sąmoningas įvairių rizikų prisiėmimas ir pelningas jų valdymas.

Bendrovė riziką skirsto į dešimt rizikos kategorijų ir laiko, kad šios rizikos kategorijos yra baigtinės bei apima visus įmanomus rizikos šaltinius. Minėtos rizikos taip pat apima su ASV (aplinkosauga, socialinė atsakomybė ir valdysena) susijusią riziką. ASV rizikos valdymo sistemoje nesudaro atskiros rizikos kategorijos, bet yra priskiriamos toliau išvardytoms rizikos kategorijoms, atsižvelgiant į jų rizikos pobūdį. Tolesnių rizikos valdymo procesų metu rizikos kategorijos toliau skirstomos į subkategorijas. Pagrindinės rizikos kategorijos yra šios

- Ne gyvybės draudimo rizika kyla iš ne gyvybės draudimo ir perdraudimo sutarčių įsipareigojimų dėl apdraustų rizikų ir verslo procesų.
- Sveikatos draudimo rizika kyla iš sveikatos draudimo įsipareigojimų dėl apdraustos rizikos ir verslo procesų, susijusių su sveikatos draudimu.
- Gyvybės draudimo rizika kyla iš anuitetinių įsipareigojimų Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo atveju, dėl prisiimtų rizikų ir su šia veikla susijusių procesų kaitos neapibrėžtumo.
- Rinkos rizika atspindi riziką, atsirandančią dėl finansinių priemonių kainų (pvz., obligacijų ir paskolų, indėlių, grynųjų pinigų, dalyvavimo ir kt.) arba įsipareigojimų rinkos vertės (dėl diskonto normų arba valiutų keitimo kursų pasikeitimo, jei įsipareigojimai išreikšti užsienio valiuta) svyravimų. Ši rizika galėtų būti toliau suskirstyta į palūkanų normos riziką, užsienio valiutos riziką, kainos riziką, skirtumo riziką ir koncentracijos riziką.
- Kredito rizika atspindi nuostolius dėl sandorių šalių ar skolininkų įsipareigojimų nevykdymo arba jų kreditingumo sumažėjimo.
- Likvidumo rizika – rizika, kad Bendrovė negalės laiku ir nepatirdama papildomų sąnaudų užtikrinti finansinių resursų, būtinų Bendrovės trumpalaikiams ir ilgalaikiams mokėjimų įsipareigojimams įvykdyti.
- Operacinė rizika – tai rizika, kylanti dėl nepakankamų ar netinkamų vidinių procesų, darbuotojų ar sistemų klaidų arba išorinių veiksmų. Operacinė rizika apima teisinę riziką, kibernetinę riziką, bet neapima reputacijos ir strateginės rizikos.
- Strateginė rizika – tai neigiama įtaka veiklos plėtrai dėl netinkamų verslo ir investicinių sprendimų, netinkamo tikslų komunikavimo ir vykdymo, netinkamo resursų paskirstymo pasikeitus ekonominei ar verslo aplinkai. Rizika valdoma taikant aiškius sprendimų priėmimo ir stebėsenos procesus.
- Reputacijos rizika – tai galimos neigiamos įtakos veiklai rizika, kylanti dėl žalos reputacijai.

Pagrindinėms rizikos kategorijoms Bendrovė apibrėžė pagrindinius rizikos rodiklius, kurie yra reguliariai stebimi ir pateikiami Bendrovės valdybai. Sutarčių, kurioms taikomas 17-asis TFAS, atveju vertinamos šios rizikos: rinkos rizika (palūkanų normos ir valiutos kurso rizika), sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizika, draudimo rizika, operacinė rizika. Apie šių rizikų poveikį informuojama Bendrovės valdyba. Tolesniuose skyriuose kiekviena iš šių rizikų aprašoma atskirai.

Šioms rizikos kategorijoms taikomi rizikos valdymo principai yra aprašyti toliau.

Be to, Bendrovės rizika valdoma vykdam mokumo kapitalo reikalavimus

„Compensa“ apibrėžia tokį bendrą požiūrį į riziką, su kuria ji gali susidurti:

Priimtinos rizikos:

- „Compensa“ paprastai prisiima tą riziką, kuri yra tiesiogiai susijusi su draudimo veiklos vykdymu (draudimo rizika, iš dalies rinkos rizika).

Sąlyginai priimtinos rizikos:

- Operacinė rizika kiek įmanoma vengiama, tačiau tam tikru mastu ją reikia prisiimti, nes, viena vertus, operacinės rizikos neįmanoma visiškai pašalinti, kita vertus, išlaidos apsaugai nuo tam tikros rizikos gali viršyti tikėtinus nuostolius, o tai būtų ekonomiškai nepagrįsta.
- Investicijos valdomos laikantis apdairaus asmens elgesio principo, vengiama nepagrįsta rizika, išvestinės finansinės priemonės laikomi tik tuo atveju, jei norima apsidrausti nuo kitos rinkos rizikos.

Rizikos mažinimo priemonės:

- Stipraus supratimo apie riziką ir aiškiai apibrėžto rizikos valdymo visose verslo srityse ugdymas ir skatinimas.
- Techniniai atidėjiniai turi būti apskaičiuojami apdairiai, ypač siekiant kompensuoti nepageidaujamus, bet galimus svyravimus.
- Perdraudimas yra pagrindinė priemonė, skirta apsidrausti nuo didelių nuostolių (ne gyvybės draudimo versle).

- Griežti rinkos rizikos apribojimai ir investicijos, gerai atitinkančios „Compensa“ įsipareigojimus.

Vengtinės rizikos:

- Rizika neprisiimama, jei „Compensa“ neturi reikiamos praktinės patirties arba neturi reikiamų išteklių rizikai valdyti, arba „Compensa“ kapitalo išteklių nepakanka rizikai padengti.
- „Compensa“ neprisiima draudimo rizikos, jei jos negalima tinkamai įvertinti ir įkainoti.
- Turto valdymas neprisiima rizikos, jei nėra tinkamos praktinės patirties šiai rizikai įvertinti. Tokia rizika apima, be kita ko, oro sąlygų išvestines finansines priemones, biržos prekių ateities sandorius arba investicijas, kurių nuostolių potencialas neribotas.

Vidaus kontrolės sistema yra viena pagrindinių „Compensa“ rizikos valdymo sistemos sudedamųjų dalių. Vidaus kontrolės sistema yra nuolat veikiantis procesas, užtikrinantis tinkamą kontrolės aplinką ir veiksmingą priežiūrą. Ji yra svarbi ne tik atitikties tikslais, bet tai yra tvaraus verslo valdymo priemonė. Vidaus kontrolės sistema turi užtikrinti tinkamą operacijų efektyvumą, finansinės ir nefinansinės informacijos patikimumą, tinkamą rizikos kontrolę, apdairų požiūrį į verslą, įstatymų ir kitų reikalavimų laikymąsi, Bendrovės strategijų, politikos krypčių laikymąsi, procesų ir ataskaitų teikimo procedūras. Atsakomybės vidaus kontrolės sistemoje apima visus organizacinės struktūros lygmenis ir visus procesus nuo kasdinių veiksmų iki vidaus kontrolės sistemos vertinimo. Vidaus kontrolės sistema apima administravimo, apskaitos, kontrolės ir ataskaitų teikimo procedūras.

Siekdama užtikrinti esamos kontrolės sistemos ir aplinkos išsaugojimą, „Compensa“ apibrėžia šiuos vidaus kontrolės sistemos standartus:

- Bendrovė kuria ir vysto tokią kontrolės kultūrą ir aplinką, kuri padėtų išsaugoti efektyvią kontrolę visuose Bendrovės organizaciniuose lygmenyse;
- Bendrovė kuria organizacinę struktūrą, kuri būtų tinkama pagal verslo srities apimtį ir sudėtingumą;
- Kiekvieno darbuotojo pareigos ir atsakomybės yra gerai apibrėžtos ir nekelia interesų konflikto pavojaus. Tinkamas pareigų atskyrimas užtikrina, kad atsakingas darbuotojas tuo pačiu metu negalėtų sukelti rizikos ir būti atsakingas už jos kontrolę. Jeigu visiškas pareigų atskyrimas negalimas ar netikslingas, sukuriamos atitinkamos procedūros, kuriomis siekiama užtikrinti, kad visos tyčinės ar netyčinės klaidos būtų pastebėtos iki tol, kol nekilo žala ar interesų konfliktas.
- Bendrovė nustato ir įvertina riziką, kuri yra susijusi su veikla ir verslo procesais, galinčiais neigiamai paveikti Bendrovės tikslus. Siekdama užtikrinti šių tikslų pasiekimą, Bendrovė kuria ir išlaiko efektyvią, prie šios rizikos pritaikytą kontrolę;
- Kontrolė vykdoma skirtinguose organizacinių ir veiklos struktūrų lygmenyse, skirtingu metu ir, jei reikia, skirtingu detalumu. Kontrolių apimtys priderinamos prie esamos rizikos;
- Įkurti efektyvūs komunikacijos ir informacijos sistemų kanalai, kad būtų užtikrinta, jog visas personalas aiškiai supranta ir laikosi politikos bei procedūrų, kurios daro įtaką jų darbams bei atsakomybėms, ir kad visa reikiama informacija pasiektų atitinkamus darbuotojus.

Bendrovė veikia nuolat besikeičiančioje aplinkoje. Dėl šios priežasties efektyvi ir veiksminga vidaus kontrolės sistema gali būti užtikrinta tik tada, kai reguliariai atliekama procesų ir kontrolės peržiūra ir tobulinimas. „Compensa“ sukūrė suderintą vidaus kontrolės sistemos įvertinimo procesą. Juo remiantis reguliariai galima patikrinti esamos vidaus kontrolės sistemos efektyvumą susitelkiant į pagrindinę riziką. Be to, atliekamas įvertinimo procesas leidžia nustatyti galimus trūkumus ir kontrolės neatitikimus vidaus kontrolės sistemoje tam, kad laiku būtų imtasi tinkamų priemonių ir atsakomųjų veiksmų. Vidaus kontrolės sistemos efektyvumas yra vertinamas bent kartą per metus.

FINANSINĖ RIZIKA IR RIZIKOS VALDYMAS

Prie finansinės rizikos priskiriamos šios rizikos kategorijos:

1. Rinkos rizika;
2. Kredito rizika;
3. Likvidumo rizika.

RINKOS RIZIKA

Rinkos rizika taip pat apima ir šias rizikos subkategorijas:

1. Užsienio valiutos riziką;
2. Palūkanų normos riziką;
3. Kainos riziką.

Rinkos rizika valdoma pasirenkant tinkamą investavimo strategiją ir nustatant bei stebint investavimo ribas, kurios yra nustatytos atsižvelgiant į turto klasę, reitingus, valiutas, koncentraciją, trukmę ir pan. bei draudimo įsipareigojimų pobūdį (vykdant turto ir įsipareigojimų valdymą), rizikos mastą ir grąžos tikslus. Bendrovės investavimo strategija yra reguliariai peržiūrima. Stabilią tikėtiną grąžą ir mažesnį kintamumą užtikrina didelė fiksuotų pajamų investicijų (obligacijų ir paskolų) dalis portfelyje. Investicijoms pasirenkamas tik toks turtas, su kuriuo susijusias rizikas Bendrovė gali atpažinti, įvertinti, stebėti, valdyti bei kontroliuoti ir kurį valdyba patvirtina, taip užtikrinant rizikos ribojimo principą. Rinkos rizika taip pat valdoma reguliariai atliekant jautrumo analizę, testavimą nepalankiausiomis sąlygomis ir scenarijų analizę.

UŽSIENIO VALIUTOS RIZIKA

Valiutos kurso rizika kyla dėl pasikeitusio valiutos keitimo kurso ar jo nepastovumo.

Bendrovė susiduria su valiutos rizika, kylanti iš ne euro valiutų. Ne euro valiutos pozicijos ribos yra nustatytos investavimo ir rizikos strategijoje ir yra nuolat stebimos. Valiutos rizika įsipareigojimų dalyje gali atsirasti dėl užsienio žalų arba mokėtinų sumų, kurios paprastai Bendrovei nėra reikšmingos. Jei įsipareigojimų pusėje atsirastų reikšminga valiutos rizika, valiutos rizikai padengti gali būti įsigijamas finansinis turtas ta pačia valiuta.

Bendrovė neužsiima jokiais spekuliaciniais sandoriais, galinčiais padidinti užsienio valiutos riziką.

PALŪKANŲ NORMOS RIZIKA

Palūkanų normos rizika yra rizika, kad finansinių priemonių, draudimo ar perdraudimo sutarčių būsimi pinigų srautai ar tikroji vertė gali svyruoti kintant rinkos palūkanų normoms.

Dėl kintamos palūkanų normos priemonių Bendrovė patiria pinigų srautų palūkanų riziką, o dėl fiksuotos palūkanų normos priemonių – tikrosios vertės palūkanų normos riziką.

Bendrovė valdo palūkanų normos rizikas nustatydama finansinio turto trukmės limitus investavimo ir rizikos strategijoje. Palūkanų normos rizika reguliariai stebima ir koreguojama koreguojant portfelio trukmę (turto ir įsipareigojimų valdymas).

Tarp finansinio turto ir draudimo sutarčių nėra tiesioginio sutartinio ryšio.

Bendrovėje nėra reikšmingos palūkanų normos rizikos koncentracijos.

Bendrovė patiria palūkanų normos riziką dėl turimų skolos priemonių ir įsipareigojimų ar turto, susijusio su patirtomis žalomis, kai nesitikima, kad pinigų srautai bus padengti per vienus metus nuo žalų atsiradimo.

KAINOS RIZIKA

Kainos rizika – rizika, kad rinkos kainų pokyčiai gali sukelti finansinių priemonių vertės svyravimus; pokyčiai gali turėti įtakos atskiros finansinės priemonės veiksniams ar visų priemonių, kuriomis prekiaujama rinkoje, veiksniams. Kainos rizika atsiranda tuomet, kai Bendrovė pasirenka finansinės priemonės ilgalaikę ar trumpalaikę poziciją.

Didžiąją dalį Bendrovės finansinio turto sudaro finansinis turtas, vertinamas kitose bendrosiose pajamose, turtas, kuris yra veikiamas kainų rizikos (nekilnojamas turtas ir investicijos į įmones bei nuosavam naudojimui laikomas nekilnojamas turtas ir įrengimai). Draudimo ir perdraudimo turtas ir įsipareigojimai nėra veikiami kainos rizikos. Bendrovė pateikė vertybinių popierių kainos pokyčius bendrosiose pajamose. 5 proc. vertybinių popierių kainos pokyčiai paveiktų bendrąsias pajamas. Palyginti su ankstesniu laikotarpiu jautrumo informacijai ir reikšmingiems kintamiesiems išvesti taikytas metodas nepasikeitė.

Rizika valdoma nustatant ir stebint turto paskirstymo ribas kainos rizikai jautriam turtui, kaip apibrėžta investavimo ir rizikos strategijoje.

KREDITO RIZIKA

Reikšmingas kredito rizikos padidėjimas, įsipareigojimų nevykdymas ir įsipareigojimų įvykdymas

Bendrovė nuolat stebi turtą, kuriam taikomi ECL. Siekdama nustatyti, ar priemonei arba priemonių portfeliui taikomi 12 mECL, ar LTECL, Bendrovė įvertina, ar kredito rizika nuo pirminio pripažinimo reikšmingai padidėjo.

Bendrovė vertina, kad kredito rizika reikšmingai padidėjo, kai bet kokie sutartyje numatyti mokėjimai yra pradelsti daugiau kaip 30 dienų. Be to, vertindama, ar kredito rizika reikšmingai padidėjo, Bendrovė taip pat atsižvelgia į įvairius įvykius, kurie gali rodyti, kad nėra tikėtina gauti mokėjimą. Tokie įvykiai yra šie:

- Sandorio šalies vidinis reitingas rodo įsipareigojimų neįvykdymą arba beveik neįvykdytą įsipareigojimą;
- Sandorio šalis turi pradelstų įsipareigojimų valstybės kreditoriams arba darbuotojams;
- Sandorio šalis (arba bet kuris skolininko grupei priklausantis juridinis asmuo) pateikia prašymą dėl bankroto ir (arba) apsaugos;
- Sandorio šalies į biržos prekybos sąrašus įtrauktos skolos priemonės, vertinamos tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose / amortizuota savikaina, arba nuosavas kapitalas sustabdytas pirminėje biržoje dėl gandų ar faktų apie finansinius sunkumus.

Bendrovė finansinei priemonei priskiria įsipareigojimų nevykdymo statusą ir apskaičiuodama ECL daro prielaidą, kad šios priemonės vertė yra sumažėjusi dėl kredito rizikos, kai sandorio šalis vėluoja atlikti sutartyje numatytus mokėjimus 90 dienų. Bendrovė finansinei priemonei taip pat gali priskirti įsipareigojimų nevykdymo statusą, kai vidinė ar išorinė informacija rodo, kad mažai tikėtina, jog Bendrovė atgaus visas nesumokėtas sutartyje numatytas sumas. Tokiais atvejais Bendrovė pripažįsta galiojimo laikotarpio ECL.

Retais atvejais, kai finansinei priemonei suteikiamas įsipareigojimų nevykdymo statusas, bet bent dvylika mėnesių iš eilės nėra nė vieno iš įsipareigojimų nevykdymo kriterijų, Bendrovė traktuoja, kad įsipareigojimai yra įvykdyti, ir perklasifikuoja ją iš vertės sumažėjimo dėl kredito rizikos kategorijos.

Per metus finansinio turto kredito rizika ar įsipareigojimų nevykdymo rizika reikšmingai nepadidėjo.

Pateikiamos sumos rodo didžiausią kredito riziką. Toliau pateikta kredito rizikos analizė pateikiama atsižvelgiant į tai, kaip Bendrovė valdo šią riziką. Bendrovė valdo kredito riziką remdamasi finansinių priemonių ir draudimo bei perdraudimo sutarčių turto apskaitine verte.

Tikėtini kredito nuostoliai

Apskaičiuodama 12 mėCL, Bendrovė įvertina galimus įsipareigojimų nevykdymo įvykius per 12 mėnesių. Atsižvelgiant į investavimo politiką, paprastai nustatoma, kad įsipareigojimų nevykdymo tikimybė arba įsigytų naujų priemonių tikimybė yra minimali, ir daroma prielaida, kad tikėtinų nuostolių dėl įsipareigojimų nevykdymo rodiklis yra 100%. Retais atvejais, kai reikia apskaičiuoti galiojimo laikotarpio ECL, įsipareigojimų nevykdymo tikimybė nustatoma remiantis ekonominiais scenarijais.

Bendrovė neturi užtikrinimo priemonių, kuriomis būtų užtikrintos Bendrovės kredito pozicijos. Toliau lentelėje pateikiamos visos turto pozicijos, kurios gali būti susijusios su kredito rizika.

SANDORIO ŠALIES ĮSIPAREIGOJIMŲ NEVYKDYMO RIZIKA

Sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizika apima rizikos mažinimo sutartis, pvz., perdraudimo sutartis bei sumas, gautinas iš tarpininkų, taip pat bet kokią kitą kredito riziką, neįtrauktą į skirtumo riziką (angl. *spread risk*).

Rizika valdoma kruopščiai atrenkant sandorio šalis, nustatant sandorio šalių reitingų ir vienos sandorio šalies pozicijos ribas, susijusias su finansiniu turtu, perdraudimo atveju apibrėžiant ir vadovaujantis perdraudikų atrankos kriterijais, veiksmingu skolų išieškojimu ir politikos atšaukimo procesu gautinų sumų atveju.

SANDORIO ŠALIES ĮSIPAREIGOJIMŲ NEVYKDYMO RIZIKA PERDRAUDIMO TURTO ATVEJU

Siekdama valdyti riziką, Bendrovė yra patvirtinusi perdraudimo programą, nustatančią perdraudimo principus ir perdraudikų atrankos kriterijus. Bendrovės vadovybė perdraudimo programą peržiūri bent vieną kartą per metus ir atlieka reikalingus pakeitimus.

Koncentracijos rizika gali atsirasti dėl pernelyg didelės dalies sandorių su viena sandorio šalimi. Koncentracija gali atsirasti dėl kelių sričių, tokių kaip investicijos, draudimas ir perdraudimas. Todėl kiekvienas rizikos valdymo sistemoje dalyvaujantis padalinys turi stebėti, kontroliuoti ir valdyti savo srities koncentracijos riziką.

LIKVIDUMO RIZIKA

Likvidumo rizika valdoma laikantis likvidumo valdymo politikos, analizuojant likvidumo poreikį ir atitinkamai nustatant investavimo ribas.

Pagrindinę likvidžiojo turto dalį sudaro 197 mln. eurų finansinis turtas, vertinamas tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose ir pelne (nuostoliuose), 17 mln. eurų paskolos ir indėliai ir 5,4 mln. eurų gryniesi pinigai banke; šį turtą Bendrovė traktuoja kaip labai likvidų. Likvidumo krizės atveju Bendrovė gali paprašyti akcininkų suteikti trumpalaikę, vidutinio laikotarpio ar ilgalaikę finansinę paramą arba sudaryti perpirkimo sutartį. Likvidumo rizika valdoma nustatant pinigų įplaukų ir išmokų disbalanso lygį, atsižvelgiant į pinigų srautus, susijusius tiek su turtu, tiek su įsipareigojimais. Investicijų ribos nustatomos atsižvelgiant į įsipareigojimų likvidumo struktūrą ir pinigų poreikį kitiems tikslams.

Bendrovė ne tik stebi turto ir įsipareigojimų terminų profilį, bet ir turto likvidumo klasifikaciją – esant likvidumo poreikiui, turtas, kurį dažniausiai sudaro vyriausybės arba aukšto reitingo įmonių obligacijos, gali būti greitai realizuotas. Be to, grynujų pinigų gaunama iš pagrindinės veiklos.

DRAUDIMO RIZIKA

BENDRIEJI DRAUDIMO VALDYMO PRINCIPAI

Bendrovės draudimo veiklos rizikų valdymas vykdomas vadovaujantis Draudimo veiklos politika, kurioje apibrėžti rizikos reguliavimo metodai ir taisyklės bei portfelio strategija kiekvienai verslo sričiai.

Portfelio strategijoje kiekvienai verslo sričiai nustatyti portfelio tikslai, siektina portfelio įvairovė ir rizikos mastai, kurie atvaizduoti naudojant keturis spalvų kodus: žalią, geltoną, raudoną ir juodą. Žalia spalva reiškia mažiausios rizikos kategoriją ir patraukliausius segmentus. Juodas kodas rodo didžiausias rizikas. Strateginiai dokumentai atnaujinami kiekvienais metais.

Kiekvieno portfelio finansiniai rezultatai peržvelgiami reguliariai, ir imamasi atitinkamų veiksmų atsižvelgiant į veiklos rezultatus. Draudimo produktų tarifų ir kainų apskaičiavimas atspindi esamas rinkos sąlygas ir įvertina labiausiai tikėtinas prielaidas, būtinas būsimiems rezultatams koreguoti siekiant reikšmingai sumažinti finansinę riziką.

Draudimo rizika yra pagrindinė rizika, susijusi su draudimo ir perdraudimo turtu ir įsipareigojimais, ir išsamiau aprašyta tolesniuose skyriuose.

ŽALŲ DAŽNIS IR DYDIS

Kiekvienos priimtų rizikos draudimo sutartimi pasekmė yra tai, kad atsiranda draudžiamąjį įvykio galimybė ir neapibrėžtumas dėl išmokos už jį dydžio. Ši rizika yra atsitiktinė ir todėl neprognozuojama dėl pačios draudimo sutarties pobūdžio.

Išmokėjimų dažnį ir vidutinį dydį gali lemti keli veiksniai. Skirtingi veiksniai priklauso nuo atitinkamų produktų arba draudimo rūšių. Svarbiausi iš jų yra išmokų dėl patirtos žalos lygio augimas ir draudžiamųjų įvykių skaičiaus augimas. Numatoma infliacija taip pat svarbus veiksnys dėl išaugusios infliacijos normos. Žalų dydžio augimas gali priklausyti nuo vartotojų kainų indekso (VKI) pasikeitimų, atlyginimų augimo, socialinės infliacijos ir medžiagų ir paslaugų, perkamų žalų reguliavimui, kainos. Turto draudime infliaciją sudaro VKI ir statybos sąnaudų augimas, kuris praeityje šiek tiek viršijo VKI.

Įvairūs veiksniai priklauso nuo produktų ar tam tikros verslo srities. Draudžiamųjų įvykių padažnėjimas gali būti susijęs su sezoniskumu arba ilgesnį laiką truncančiais poveikiais. Pastovesni žalų dažnio pasikeitimai galimi dėl, pavyzdžiui, pasikeitusios vartotojų elgsenos ir naujų žalų rūšių. Žalų dažnio ilgalaikio pokyčio įtaka pelningumui gali būti reikšminga.

Bendrovė šią riziką valdo naudodama draudimo rizikos prisiėmimo strategiją, tinkamus perdraudimo susitarimus ir proaktyvų žalų reguliavimą. Valdymas vyksta atidžiai stebint pokyčius kiekvienoje veiklos rūšyje, per rekomendacijas dėl draudimo sutarčių sudarymo ir aktyviai reguliuojant žalas.

PAGRINDINĖS PRODUKTŲ SAVYBĖS

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas (TPVCAPD)

Šis draudimas yra privalomasis, todėl šios draudimo grupės tikslas yra apsaugoti kelių eismo įvykiuose nukentėjusiųjų trečiųjų šalių interesus. Šią draudimo rūšį reglamentuoja transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymai.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įmokų dydis nustatomas kiekvienam klientui individualiai, remiantis tiek kliento, tiek transporto priemonės kriterijais.

Didžiąją dalį pagal transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimą atlyginamų nuostolių sudaro nuostolių už žalą turtui atlyginimas ir vienkartinės išmokos už asmens sužalojimus, t. y. daugiausia medicininio gydymo išlaidos ir laikinojo nedarbingumo išmokos.

Šios draudimo rūšies išmokų dydžiui yra padidėjusi infliacijos rizika, todėl Bendrovė nuolat atlieka šios įtakos poveikį finansinėms normoms.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas priskiriamas „ilgauodegei“ (angl. *long-tail*) draudimo klasei, kadangi galutinį išmokos sąnaudų nustatymas užtrunka ilgesnį laiką.

Savanoriškas transporto priemonių draudimas (KASKO)

Pagal šį draudimą atlyginami nuostoliai, atsirandantys dėl transporto priemonės sunaikinimo, vagystės ar plėšimo. Kartu galima įsigyti kelis papildomus draudimo liudijimus, susijusius su apdrausta transporto priemone. Produkto paketą gali sudaryti kelios papildomos draudimo apsaugos, pvz., pagalba kelyje ar pakaitinis automobilis.

Didžiausių nuostolių patiriama transporto priemonės visiško sunaikinimo ar vagystės atvejais. Tačiau tokie įvykiai nėra dažni.

Draudimo įmokos nustatomos pagal galiojančią draudimo kainodarą. Siekdama išvengti klaidingos informacijos rizikos, kurią pateikia klientai, Bendrovė atlieka išsamią prašymo gauti išmoką pagrindžiančios dokumentacijos patikrą, o prireikus kreipiasi į kompetentingas institucijas prašydama atlikti papildomą tyrimą.

Apie draudžiamąjį įvykį paprastai pranešama nedelsiant ir jį galima sureguliuoti per trumpą laiką. Todėl KASKO priskiriamas „trumpauodegei“ (angl. *short-tail*) draudimo klasei, kuri yra priešinga „ilgai tvarkomo“ draudimo klasėms, kai galutinių išmokos sąnaudų nustatymas užtrunka ilgesnį laiką.

Turto draudimas

Turto draudimas apima nuostolius, patirtus dėl gaisro, oro sąlygų, skysčių ar garų išsiveržimo, sprogimo, trečiųjų šalių piktavališkų veiksmų (plėšimo, vagystės su įsilaužimu) ar susidūrimo.

Daugumą komercinio turto draudimo pasiūlymų sudaro unikalūs vietos, verslo rūšies ir esamų saugos priemonių derinys. Įmokos, proporcingos draudimo liudijimų rizikai, apskaičiavimas yra subjektyvus ir todėl rizikingas. Turto draudimo rizika valdoma tiksliai įvertinant apdraustąjį turtą siekiant nustatyti, kuris turtas turėtų būti draudžiamas, kuris turėtų būti draudžiamas ypatingomis sąlygomis, o kuris apskritai neturėtų būti draudžiamas pagal atitinkamos draudimo rūšies draudiko įgaliojimus. Šią riziką atitinkančios atitinkamų draudimo sutarčių įmokos skaičiavimai yra subjektyvūs, taigi rizikingi.

Draudimo rizika visų pirma valdoma kainų nustatymo, nepriklausomo turto vertinimo pagal tarptautinius standartus, produkto dizaino, rizikos atrankos ir perdraudimo priemonėmis. Bendrovė stebi bendros savo ekonominės ir komercinės aplinkos pokyčius ir į juos reaguoja.

Apie draudžiamąjį įvykį paprastai pranešama nedelsiant ir jį galima sureguliuoti per trumpą laiką. Todėl turto draudimas priskiriamas „trumpai tvarkomo“ draudimo klasei, kuri yra priešinga „ilgai tvarkomo“ draudimo klasėms, kai galutinių išmokos sąnaudų nustatymas užtrunka ilgesnį laiką.

Pagrindinės su šiuo produktu susijusios rizikos yra draudimo rizika ir išmokų rizika.

TURIMOS PERDRAUDIMO SUTARTYS – pirminis vertinimas

Bendrovė savo turimų perdraudimo sutarčių grupės perdraudimo turtą vertina taikydama tuos pačius principus kaip ir sudarytoms draudimo sutartims. Tačiau metodas yra pritaikomas pagal turimų perdraudimo sutarčių ypatumus, jei jie skiriasi nuo sudarytų draudimo sutarčių, pavyzdžiui, sąnaudų, o ne pajamų susidarymas arba mažinimas.

Kai nuostolingos pagrindinių draudimo sutarčių grupės pirminio pripažinimo metu Bendrovė pripažįsta nuostolius arba kai į grupę įtraukiamos kitos nuostolingos pagrindinės draudimo sutartys, Bendrovė nustato turimų perdraudimo sutarčių grupės likusios draudimo apsaugos turto nuostolių susigrąžinimo komponentą, atspindintį nuostolių susigrąžinimą.

Bendrovė apskaičiuoja nuostolių susigrąžinimo komponentą, padaugindama pagrindinėms draudimo sutartims pripažintą nuostolį iš procentinės žalos pagal pagrindines draudimo sutartis, kurią Bendrovė tikisi atgauti iš turimų perdraudimo sutarčių grupės, dalies. Bendrovė, siekdama nustatyti pripažintų draudimo sutarčių grupės nuostolių dalį, susijusią su draudimo sutartimis, įtrauktomis į turimų perdraudimo sutarčių grupę, kai kurios sutartys pagrindinėje grupėje nėra įtrauktos į turimų perdraudimo sutarčių grupę, taiko sistemiską ir racionalų paskirstymo metodą.

TURIMOS PERDRAUDIMO SUTARTYS – vėlesnis vertinimas

Vėlesnis turimų perdraudimo sutarčių vertinimas atliekamas pagal tuos pačius principus, kaip ir sudarytų draudimo sutarčių atveju, ir buvo pritaikytas, kad atspindėtų turimų perdraudimo sutarčių ypatumus.

Nustačiusi nuostolių susigrąžinimo komponentą, vėliau Bendrovė jį sumažina iki nulio, atsižvelgdama į nuostolingos pagrindinių draudimo sutarčių grupės sumažėjimą, siekdama parodyti, kad nuostolių susigrąžinimo komponento apskaitinė vertė neviršija nuostolingos pagrindinių draudimo sutarčių grupės nuostolių komponento apskaitinės vertės dalies, kurią Bendrovė tikisi susigrąžinti iš turimų perdraudimo sutarčių grupės.

DRAUDIMO RIZIKOS KONCENTRACIJA

Draudimo rizikos koncentracija atsiranda dėl per didelių vienos sandorio šalies, verslo ar geografinio regiono pozicijų.

Bendrovė rizikos koncentraciją kontroliuoja šiais būdais:

- Taikant rizikos koncentracijos limitus pagal konkrečius klientus ar draudimo objektus. Taikant rizikos koncentracijos limitus įvertinus konkrečių klientų / draudimo subjektų riziką. Kiekviena draudimo rūšis turi nustatytus maksimalius bruto ir neto limitus konkrečiai rizikai. Šie limitai taikomi kiekvienai draudimo sutarčiai.
- Atsiradusi rizika yra valdoma naudojant perdraudimą. Bendrovė perka perdraudimo programas rizikų padengimui įvairioms draudimo rūšims. Vadovybė kasmet peržiūri perdraudimo programas ir priima sprendimus dėl būtinų šių programų pakeitimų. Didžiausios grynosios pasiliktos rizikos dalys vienam įvykiui Bendrovėje atitinkamų metų pabaigoje:

KAPITALO VALDYMAS

Bendrovė turi valdybos patvirtintą kapitalo valdymo tvarką. Bendrovės tikslai, susiję su kapitalo valdymu, yra užtikrinti tolesnį Bendrovės veiklos tęstinumą, siekiant ir toliau teikti akcininkams pajamas, o kitiems suinteresuotiems asmenims, ypač draudėjams, jiems priklausančias išmokas. Be to, siekiama išlaikyti optimalią kapitalo struktūrą, atsižvelgiant į „Mokumas II“ reikalavimus ir kapitalo sąnaudas.

Bendrovės kapitalo valdymo tikslais kapitalas apima įstatinį kapitalą, subordinuotuosius ilgalaikius įsipareigojimus ir visus kitus nuosavybės rezervus, priskirtinus patronuojančiosios įmonės nuosavybės savininkams. Per 2024 metus kapitalo valdymo tikslai, politika ar procesai nesikeitė. Finansiniais metais Bendrovė vykdė visus teisės aktų nustatytus reikalavimus. Siekiant užtikrinti pakankamą Bendrovės mokumą, politikoje aprašomi minimalūs kapitalo valdymo reikalavimai ir standartai. Mokumo koeficientas yra pagrindinis įmonės finansinio stiprumo rodiklis. Siekiant apsaugoti Bendrovę nuo stipraus judėjimo abiem kryptimis, nustatomi papildomi santykiniai limitai ir įspėjimai apie mokumo koeficientą, kapitalo reikalavimą ir nuosavas lėšas. Papildomos santykinės mokumo koeficiento ribos, kurios yra pagrįstos mokumo planavimu, yra stebimos galimybės prisiimti riziką vertinimo procese. Galimybės prisiimti riziką koncepcija paremta dviejų pakopų limitų sistema, o tai reiškia, kad ribiniai įspėjimai (geltona spalva), taip pat limitai (raudona) įgyvendinami trimis pagrindiniams dydžiams – bendros tinkamos nuosavos lėšos, bendras mokumo kapitalo reikalavimas ir mokumo koeficientas. Be trijų pagrindinių rodiklių limitų stebėjimo, limitų sistema taip pat suteikia bendrą limito būsenai, apibendrinama limito pažeidimus. Bendra būseną rodoma trijų spalvų schema (raudona, geltona, žalia). Limito pažeidimo atveju pradedamas eskalavimo procesas. Siekiant pagerinti tinkamų nuosavų lėšų valdymą ir stebėseną, pajėgumas prisiimti nuostolį apibrėžiamas remiantis santykinę tinkamų nuosavų lėšų riba. Šiuo tikslu bendras ketvirčio pajėgumas prisiimti nuostolį apskaičiuojamas kaip skirtumas tarp ketvirčio faktinių tinkamų nuosavų lėšų ir kito ketvirčio nuosavų lėšų limito. Taigi jis suteikia maksimalų tinkamų nuosavų lėšų sumažėjimą, kad kitą ketvirtį limitas nebūtų pažeistas. Panašiai kaip ir pajėgumas prisiimti nuostolį, mokumo kapitalo reikalavimo) rizikos biudžetai turi būti apibrėžti siekiant pagerinti mokumo kapitalo reikalavimo valdymą ir stebėjimą. Šiuo tikslu rizikos biudžetas apibrėžiamas kaip didžiausias leistinas SCR nuokrypis. Taigi rizikos biudžetas yra skirtumas tarp planuojamam SCR taikomos SCR ribos ir faktinės SCR vertės. Tai suteikia didžiausią leistiną mokumo kapitalo reikalavimo padidėjimą kitą ketvirtį.

Kapitalo valdymo procesas vykdomas kartu su finansų planavimu ir ORSA procesais.

Kapitalo valdymo procesą galima apibendrinti šiais žingsniais:

- **Kapitalo pakankamumo vertinimas.** Kapitalo valdymo procesas prasideda nuo kapitalo pakankamumo įvertinimo, pagrįsto teisės aktais nustatytais mokumo kapitalo reikalavimais.
- **Kapitalo planavimas.** Analizuojant būsimą kapitalo poreikį, atsižvelgiant į turimo kapitalo kiekį ir kokybę, remiamasi valdybos vizija ir planais dėl būsimos verslo plėtros ir investicinės veiklos. Planavimo procese svarstoma, kaip verslo apimtys ir verslo sudėties pokyčiai arba esamų rizikos veiksnių pokyčiai gali turėti įtakos pelningumui, rizikai ir kapitalo poreikiams. Tinkamumo vertinimo etapo analizės rezultatai yra derinami su verslo planavimo tikslais ateinantiems 3 metams, siekiant nustatyti galimus kapitalo poreikius ir būsimą kapitalo paskirstymą. Kapitalo valdymo plane turi būti pateikti įrodymai, kad per visą planavimo laikotarpį mokumo koeficientas viršija 125 proc., arba, kai ši kapitalizacija nėra tvari, nustatomi papildomo kapitalo poreikiai.
- **Kapitalo valdymo priemonės.** Apdairus kapitalo pakankamumo įvertinimas ir kruopštus kapitalo planavimas yra svarbūs etapai kuriant supratimą apie veiksmus, kurie palaiko tinkamą kapitalo ir rizikos pusiausvyrą. Analizuojama, kaip bet koks planuojamas kapitalo išleidimas, išpirkimas ar grąžinimas, dividendų paskirstymas daro įtaką kapitalo struktūrai, sąnaudoms, pakopų limitų laikymuisi. Kapitalo valdymo planui įgyvendinti siūlomos priemonės valdybai ir stebėtojų tarybai tvirtinti.

Kiekvieną ketvirtį įvertinami nukrypimai tarp planuojamų ir faktinių skaičių.

OPERACINĖ RIZIKA

Rizika valdoma įgyvendinant veiksmingą vidaus kontrolės sistemą, kuri apima tinkamą pareigų atskyrimą, keturių akių principo taikymą, prieigos teisių kontrolę, veiklos tęstinumo planavimą, incidentų valdymą, nustatytų procedūrų, gairių ir politikos, kurios kasmet vertinamos vidaus kontrolės vertinimo proceso metu, laikymąsi.

Operacinės rizikos valdymas yra kiekvieno „Compensa“ organizacinio vieneto kasdienės veiklos dalis.

Turėdama omenyje tai, kad operacinė rizika gali kilti kiekvienoje srityje (įskaitant draudimo ir perdraudimo turtą ir įsipareigojimus, kuriems taikomas 17-asis TFAS), „Compensa“ laikosi požiūrio, pagal kurį operacinės rizikos valdymas nėra vieno skyriaus užduotis, o turi būti atliekamas kiekvieno skyriaus pagal jo atsakomybės sritį.

Operacinės rizikos valdymo ir operacinės rizikos stebėjimo tikslais, „Compensa“ įdiegė du rizikos valdymo procesus:

- Vidaus kontrolės sistemos efektyvumo įvertinimą;
- Rizikos inventorizavimą.

Šiais dviem procesais siekiama nustatyti ir įvertinti operacinę riziką, kontrolių pakankamumą ir nustatyti bei įvertinti rizikos mažinimo būdus. Šio proceso metu kiekviena operacinės rizikos kategorija yra papildomai įvertinama pagal rizikos dažnumo ir dydžio vertinimu pagrįstą rizikų nustatymo skalę.

Rizika valdoma, taikant pirmiau aprašytą veiksmingą vidaus kontrolės sistemą. Yra sudaryti veiklos tęstinumo planai, kuriais aprašoma, kaip tęsti kritinius verslo procesus, jei įvyktų vienas iš kelių numatytų kritinių scenarijų. Krizės atveju valdyba sušaukia Krizių komitetą, kuris turi atkurti verslo veiklą.

PERDRAUDIMAS IR KITOS DRAUDIMO RIZIKOS MAŽINIMO TECHNIKOS

„Compensa“ perdraudimo, kaip pagrindinės draudimo rizikos mažinimo priemonės, procesas yra apibrėžtas „VIG Group“ nustatytose perdraudimo gairėse („Saugumo gairėse“) ir aprašytas „Compensa“ rizikos vertinimo politikoje. Perdraudimo ir kitų rizikos mažinimo būdų veiksmingumas yra reguliariai vertinamas. Atsakomybę ir sprendimą dėl kitų rizikos mažinimo veiksmų apibrėžia vidaus dokumentai, kuriuos parengė už draudimo riziką atsakingas departamentas.

„Compensa“ valdyba renka perdraudiką iš VIG Perdraudimo saugumo komiteto sudaryto sąrašo. Kiekvieną ketvirtį VIG Perdraudimo saugumo komitetas parengia ir publikuoja perdraudikų sąrašą, kuris priimamas automatiškai (laikantis kvotos limitų). Dėl kitų perdraudikų ir jų dalių sutartyse sprendžiama individualiai, jei tam pritaria VIG Perdraudimo saugumo komitetas.

Pagal bendrai taikomą VIG taisyklę perdraudikai, turintys bent A reitingą, kurį suteikė vertinimo agentūra „Standard & Poor's“, gali būti įtraukti į sutartis, kurios taikomos ilgalaikių įsipareigojimų rizikai padengti, pavyzdžiui, kai yra trečioji šalis. Kita vertus, perdraudikai, turintys bent BBB įvertinimą, kurį suteikė „Standard & Poor's“, gali būti įtraukti į sutartis, kurios taikomos trumpalaikiams įsipareigojimams padengti.

TURTO IR ĮSIPAREIGOJIMŲ VALDYMAS

Turto ir įsipareigojimų valdymo proceso tikslas yra minimizuoti riziką, kuri kyla dėl investicinių vertybinių popierių ir įsipareigojimų struktūros neatitikimų. Ši rizika apima likvidumo riziką ir rinkos riziką (ypač valiutos ir palūkanų normos riziką).

Turto ir įsipareigojimų valdymas apima strateginio turto paskirstymo limitų nustatymą ir stebėjimą, investavimo procedūros stebėjimą, testavimo nepalankiomis sąlygomis kūrimą ir investicijų likvidumo išlaikymą, pagrindinių rizikos rodiklių ir jų ribų nustatymą ir stebėjimą.

Valiutos ir trukmės turto ir įsipareigojimų atžvilgiu neatitikimas stebimas kartą per ketvirtį, taip kontroliuojant valiutos ir palūkanų normos riziką.

Jeigu būtų nustatyta, kad turto ir įsipareigojimų neatitikimas yra ženklus arba netinkamas, būtų keičiamas Investavimo ir rizikos politikoje nurodytas strateginis turto paskirstymas ir nustatyti limitai.

1 PASTABA. NEMATERIALUSIS TURTAS (EUR)

	Prestižas	Programinė įranga	Kitas turtas	Iš viso
Likutis 2023 m. sausio mėn.	10 726	4 599	152	15 478
Įsigytas turtas		1 212	162	1 374
Perklasifikavimas				0
Nurašymas			2	2
Nematerialiojo turto amortizacija		(1 289)	(75)	(1 364)
Likutis 2022 m. gruodžio mėn.	10 726	4 522	242	15 490
2023 m. gruodžio 31 d.				
Sutarčių sudarymo sąnaudų iš viso	10 726	11 061	446	22 232
Sukauptos amortizacijos iš viso	-	(6 539)	(204)	(6 742)
Grynoji apskaitinė vertė 2023 m. gruodžio mėn.	10 726	4 522	242	15 490
Likutis 2024 m. sausio mėn.	10 726	4 522	242	15 490
Įsigytas turtas		397		397
Perklasifikavimas				0
Nurašymas			0	0
Nematerialiojo turto amortizacija		(444)	(54)	(498)
Likutis 2023 m. gruodžio mėn.	10 726	4 475	188	15 390
2023 m. gruodžio 31 d.				
Sutarčių sudarymo sąnaudų iš viso	10 726	11 458	446	22 630
Sukauptos amortizacijos iš viso	-	(6 983)	(257)	(7 240)
Grynoji apskaitinė vertė 2023 m. gruodžio mėn.	10 726	4 475	188	15 390

2024 m. nematerialiojo turto amortizacijos sąnaudos buvo apskaitytos administracinėse sąnaudose – 498 tūkst. eurų

PRESTIŽAS

Prestižu pripažintas verslo perleidimo sutarčių, sudarytų 2015 m. spalio 2 d. su „Compensa TU S.A. Vienna Insurance Group“, rezultatas. Prestižo vertė apskaityta kaip skirtumas tarp sumokėto atlygio bei įgyto turto ir įsipareigojimų grynosios vertės. Verslo perleidimo sutarčių pagrindu „Compensa TU S.A. Vienna Insurance Group“ perleido draudimo įmonei ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ verslą (kaip turto, teisių ir įsipareigojimų paketą), vykdytą per „Compensa TU S.A. Vienna Insurance Group“ Lietuvos ir Latvijos filialus. Verslo įsigijimo kaina (mokėtinas atlygis) buvo nustatyta Bendrovės vadovybės. Vertė buvo nustatyta naudojant numatomų diskontuotų piniginių įplaukų per 2015–2024 m. laikotarpį metodą 2015 m. birželio 30 d. ir finansinį 2014 m. rezultatą. Verslo teisės ir įsipareigojimai buvo perimti 2015 m. gruodžio 31 d.

PRESTIŽO GALIMO VERTĖS SUMAŽĖJIMO ĮVERTINIMAS

Kiekvienų ataskaitinių metų pabaigoje vadovybė įvertina, ar prestižo vertė nesumažėjo. Kasmetinis galimo vertės sumažėjimo įvertinimas buvo atliktas 2023 metų pabaigoje. 2024 metų vertinimas bus atliekamas 2024 gruodžio 31 dieną.

Prestižo atsiperkamoji vertė nustatoma remiantis naudojimo vertės įvertinimu. Prestižo vertės sumažėjimo tikslais dėl toliau išvardytų faktų visa Bendrovė laikoma vienu pinigų kuriančiu vienetu:

- pagrindinių funkcijų (draudimas, pardavimas, išmokos) centralizuotas valdymas ir centralizuotos administravimo funkcijos;
- sutartys su užsienio šalimis ir Baltijos šalių klientų aptarnavimas vykdomas centralizuotai;
- Baltijos šalių operacijas valdo ir prižiūri akcininkai visos Bendrovės lygmeniu, neatskirdami vietovių, kuriose atliekamos operacijos;

- kapitalo injekcijų (ir investicijų) poreikis valdomas visos Bendrovės lygiu.

2 PASTABA. SKOLOS PRIEMONĖS, VERTINAMOS TIKRAJA VERTE PELNE (NUOSTOLIUOSE)

Tikraja verte pelne (nuostoliuose) vertinamo finansinio turto išskaidymas:

Tūkst. eurų	Birželio 30 d. 2024	Gruodžio 31 d. 2023
Nuosavybės vertybiniai popieriai	35	35
Kitos skolos priemonės		
Finansų įstaigos		
Fondai	4 526	3 670
Nuosavybės ir skolos priemonių FVPL iš viso	4 561	3 705

3 PASTABA. SKOLOS PRIEMONĖS, VERTINAMOS TIKRAJA VERTE KITOSE BENDROSIOSE PAJAMOSE

Tikraja verte kitose bendrosiose pajamose vertinamų skolos priemonių išskaidymas.

Tūkst. eurų	Birželio 30 d. 2024	Gruodžio 31 d. 2023
Skolos priemonės FVOCI		
<i>Vyriausybės skolos priemonės</i>	106 547	87 471
<i>Kitos skolos priemonės</i>		
Finansų įstaigos	43 138	43 264
Nefinansinės įstaigos	42 614	44 634
<i>Kitų skolos priemonių iš viso</i>		
Skolos priemonių FVOCI iš viso	192 299	175 369

Tikraja verte kitose bendrosiose pajamose vertinamų skolos priemonių vertė atvaizduota kitose bendrosiose pajamose sudaro (63) tūkstančiai EUR nuostolių (2023 m. – 1379 tūkst. Eurų pelno)

4 PASTABA. SKOLOS PRIEMONĖS, VERTINAMOS AMORTIZUOTA SAVIKAINA

Amortizuota savikaina vertinamų skolos priemonių išskaidymas:

Tūkst. eurų	Birželio 30 d. 2024	Gruodžio 31 d. 2023
Skolos priemonės, vertinamos amortizuota savikaina		
Indėliai	9 692	16 128
Paskolos	7 623	7 670
ECL	(25)	(27)
Skolos priemonių, vertinamų amortizuota savikaina, iš viso	17 290	23 771

A. SUTEIKTOS PASKOLOS

Per 2024 metus Bendrovė nesuteikė jokių papildomų paskolų.

Per 2023 metus Bendrovė suteikė paskolų bendrai 1,4 mln. eurų sumai. Metų pabaigoje Bendrovė apskaičiavo tikėtinus kredito nuostolius iš paskolų – 27 tūkst. eurų.

5 PASTABA. DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO SUTARTYS

Sudarytų draudimo ir perdraudimo sutarčių ir turimų perdraudimo sutarčių, kurios yra turto ir įsipareigojimų pozicijoje, grupių išskaidymas pateikiamas lentelėje toliau:

Sudarytų draudimo ir perdraudimo sutarčių ir turimų perdraudimo sutarčių grupių išskaidymas

	2024			2023		
Tūkst. eurų	Turtas	Įsipareigojimai	Grynoji vertė	Turtas	Įsipareigojimai	Grynoji vertė
Sudarytos draudimo sutartys						

Medicininį išlaidų draudimas	(9 396)	(9 396)	(8 072)	(8 072)
Asmens draudimas nuo nelaimingų atsitikimų	(2 715)	(2 715)	(2 300)	(2 300)
TPVCAPD	(58 631)	(58 631)	(56 914)	(56 914)
KASKO	(22 382)	(22 382)	(21 274)	(21 274)
Jūrinių rizikų draudimas	(1 157)	(1 157)	(587)	(587)
Turto draudimas	(58 892)	(58 892)	(54 901)	(54 901)
Bendrosios civilinės atsakomybės draudimas	(13 647)	(13 647)	(8 470)	(8 470)
Laidavimo draudimas	(6 281)	(6 281)	(6 306)	(6 306)
Kitų finansinių nuostolių draudimas	(6)	(6)	(55)	(55)
Sudarytų draudimo sutarčių iš viso	(173 105)	(173 105)	(158 878)	(158 878)
Draudimo sutarčių turtas	83	83	54	54
Turimų perdraudimo sutarčių iš viso	30 741	30 741	30 600	30 600

6 PASTABA. FINANSINIAI ĮSIPAREIGOJIMAI

Finansinius įsipareigojimus sudaro įsipareigojimai už naudojimo teise valdomą turtą ir įsipareigojimai už subordinuotąją paskolą, gautą iš akcininko.

Tūkst. Eurų	2024 Birželio 30 d.	2023 Gruodžio 31 d.
Subordinuotieji įsipareigojimai	22 933	23 070
Nuomos įsipareigojimai	2 495	2 599
Iš viso	25 427	25 668

SUBORDINUOTIEJI ĮSIPAREIGOJIMAI

2024 metais ir 2023 m. Bendrovė negavo subordinuotųjų paskolų. 2022 m. Bendrovė gavo vieną apribotą (pagal „Mokumas II“ klasifikaciją) 4 mln. eurų subordinuotąją paskolą su 10,28 % palūkanų norma. Paskola yra suteikta neribotam laikotarpiui, tačiau pagrindinė suma gali būti grąžinama tik praėjus 5 metams nuo paskolos suteikimo paskolos gavėjui (2027 metai). Taip pat Bendrovė gavo dvi subordinuotąsias paskolas su 6,84 % ir 5,8 % palūkanų normomis bendroje 11 mln. eurų sumoje, laikotarpis – 10 metų. Visos paskolos gautos iš Bendrovės akcininko „Vienna Insurance Group AG Wiener Versicherung Gruppe“.

NUOMOS ĮSIPAREIGOJIMAI

Bendrovė taiko 16-ojo TFAS išimtis sutartims, galiojančioms trumpiau nei vienus metus, ir sutartims, kurių išlaidos neviršija 5 tūkst. eurų.

7 PASTABA. Draudimo paslaugos ir sąnaudos

Toliau pateikiamas draudimo paslaugų pajamų ir sąnaudų išskaidymas pagal pagrindines produktų linijas 2024 m.:

Draudimo paslaugų rezultatas Tūkst. eurų	Medicininis išlaidų draudimas	Asmens draudimas nuo nelaimingų atsitikimų	TPVCAPD	KASKO	Jūrinių rizikų draudimas	Kitas turto draudimas	Bendrosio s civilinės atsakomybės draudimas	Laidavimo draudimas	Kitų finansinių nuostolių draudimas	Iš viso
Iš jų pajamos	3 355	548	2 722	2 590	(229)	5 809	(2 109)	1 379	206	14 270
Iš jų sąnaudos	19 038	3 146	28 315	29 727	598	42 150	4 792	1 623	347	129 737
Patirtos žalos ir kitos sąnaudos	(12 221)	(1 522)	(18 824)	(20 050)	(95)	(19 648)	(1 342)	(478)	(25)	(74 203)
Draudimo įsigijimo pinigų srautų amortizacija	(1 886)	(431)	(2 697)	(3 559)	(79)	(10 167)	(640)	(214)	(153)	(19 827)
Nuostolingų sutarčių nuostoliai ir šių nuostolių atstatymas	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Patirtų žalų įsipareigojimų pokyčiai	168	(129)	(133)	233	(578)	(2 136)	(4 473)	619	58	(6 370)
Patirtos tiesiogiai priskiriamos veiklos sąnaudos	(1 745)	(517)	(3 939)	(3 760)	(75)	(4 391)	(447)	(171)	(21)	(15 066)

8 PASTABA. PO BALANSINIAI ĮVYKIAI

Nuo periodo, už kurį buvo paskelbta finansinė ataskaita, pabaigos iki šios finansinės ataskaitos paskelbimo, neįvyko jokių įvykių, galinčių turėti reikšmingos įtakos tarpinei finansinei ataskaitai, pinigų srautams ar kitoms „Compensa“ ADB finansinėms pozicijoms.